

MALMÖ TINGSRÄTT
Avdelning 4
Enhet 47

DOM
2009-07-17
meddelad i
Malmö

Mål nr B 8571-08

PARTER (Antal tilltalade: 3)

Åklagare

Kammaråklagare Martin Bresman, Vice chefsåklagare Lars Olson
Ekobrottsmyndigheten
Andra ekobrottskammaren i Stockholm

Målsägande

1. AB Emma Finance
Hånger
331 94 Värnamo

Företrädd av åklagaren

2. AL Maskingrafiska i Åled AB
Blåklintsvägen 57
313 00 Oskarström

Företrädd av åklagaren

3. Berndt Andersson
Ringvägen 53
330 10 Bredaryd

Företrädd av åklagaren

4. Leif Andersson
Grenvägen 7
236 33 HÖLLVIKEN

Företrädd av åklagaren

5. Jan-Anders Bühlund
Virebergsvägen 7
169 31 Solna

Företrädd av åklagaren

6. Caigruppen AB
Hånger
331 94 Värnamo

Företrädd av åklagaren

Postadress
Box 265
201 22 Malmö

Besöksadress
Kalendegatan 1

Telefon
040-35 30 00
E-post: malmo.tingsratt@dom.se

Telefax
040-611 43 10

Expeditionstid
måndag - fredag
09:00 - 14:00

7. CJA i Bredaryd AB
Industrivägen 10
330 10 Bredaryd

Företrädd av åklagaren
8. Mats Ekstedt
Hacksta Gård 3
186 91 Vallentuna

Företrädd av åklagaren
9. GEWE-verken Industri AB
Ringvägen 53
330 10 Bredaryd

Företrädd av åklagaren
10. Runo Gillholm
Glöskär 190
442 73 Kärna

Företrädd av åklagaren
11. Gillholms Marina AB
Kornhall 160
442 74 Harestad

Företrädd av åklagaren
12. Hillex AB
Vallgatan 18
330 33 Hillerstorp

Företrädd av åklagaren

Ombud:
Advokat Håkan Sjöman
Amber Advokater Värnamo HB
Box 744
331 27 Värnamo
13. Björn Inganäs
Hånger Undantag 1
331 94 Värnamo

Företrädd av åklagaren

14. Daniel Larsson
Dalen 230
442 73 Kärna

Företrädd av åklagaren
15. Maria Larsson
Ulveskogsvägen 87
442 34 Kungälv

Företrädd av åklagaren
16. Saarivaara-Andersson Byggnadsställningar AB
Turbingatan 10
417 05 Göteborg

Företrädd av åklagaren
17. Lars-Arvid Skog
Thulehemsvägen 59
224 67 Lund

Företrädd av åklagaren
18. Skåne Schakt Malmö AB
Grenvägen 7
236 33 Höllviken

Företrädd av åklagaren
19. Stig Berglöfs konkursbo
Advokat Ferdinand Hellers
Adv.firman Nova AB
114 47 Stockholm

Företrädd av åklagaren
20. Per Thulin
Frejagatan 7
568 31 Skillingaryd

Företrädd av åklagaren

MALMÖ TINGSRÄTT
Avdelning 4
Enhet 47

DOM
2009-07-17

B 8571-08

Ombud:
Advokat Håkan Sjöman
Amber Advokater Värnamo HB
Box 744
331 27 Värnamo

21. Willis Thulin
Ringvägen 26
330 33 Hillerstorp

Företrädd av åklagaren

Ombud:
Advokat Håkan Sjöman
Amber Advokater Värnamo HB
Box 744
331 27 Värnamo

Tilltalad

Björn TORGNY Jönsson, 630710-4072
Frihetsberövande: Häktad
Skolgatan 9
271 33 Ystad

Offentlig försvarare:
Advokat Jonas Carlsson
Advokaten Jonas Carlsson AB
Box 234
201 22 Malmö

DOMSLUT

Begångna brott
Grovt bedrägeri

Lagrum
9 kap 1 § 1 st och 3 § brottsbalken

Påföljd m.m.

1. Fängelse 6 år
2. Förordnande angående tidigare utdömt fängelse.
(2003-04-23, MALMÖ TR AVD 3 ROTEL 6, B7454/02)
- Villkorligt medgiven frihet förklaras helt förverkad.

MALMÖ TINGSRÄTT
Avdelning 4
Enhet 47

DOM
2009-07-17

B 8571-08

Andra lagrum som åberopas

1. 34 kap 1 § 1 st 2 p brottsbalken
2. 34 kap 4 § 1 st brottsbalken

Skadestånd

Torgny Jönsson skall utge skadestånd till

- Willis Thulin med 1 008 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 2 oktober 2008 till dess full betalning sker,
- Per Thulin med 750 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 2 oktober 2008 till dess full betalning sker,
- Hillex AB med 2 582 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 2 oktober 2008 till dess full betalning sker,
- Berndt Andersson med 22 752 334 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 9 maj 2008 till dess full betalning sker,
- CJA i Bredaryd AB med 22 240 830 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 9 maj 2008 till dess full betalning sker,
- GEWE-verken Industri AB med 3 478 416 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 9 maj 2008 till dess full betalning sker,
- Björn Inganäs med 640 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 24 februari 2005 till dess full betalning sker,
- AB Emma Finance med 1 000 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 24 februari 2005 till dess full betalning sker,
- Caigruppen AB med 3 747 250 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 24 februari 2005 till dess full betalning sker,
- Leif Andersson med 6 460 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 25 september 2008 till dess full betalning sker,
- Skåne Schakt Malmö AB med 2 490 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 25 september 2008 till dess full betalning sker,
- Runo Gillholm med 2 592 237 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 25 augusti 2006 till dess full betalning sker,
- Gillholms Marina AB med 9 084 763 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 20 oktober 2007 till dess full betalning sker,
- Saarrivaara-Andersson Byggställningar AB med 2 150 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 7 december 2004 till dess full betalning sker,
- Maria Larsson och Daniel Larsson med 1 085 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 7 december 2004 till dess full betalning sker,
- AL Maskingrafiska i Åled AB med 2 393 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 17 mars 2004 till dess full betalning sker,
- Jan-Anders Bülundh med 1 074 314 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 13 maj 2008 till dess full betalning sker,
- Mats Ekstedt med 715 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 14 maj 2008 till dess full betalning sker,
- Stig Berglöfs konkursbo med 25 186 200 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 7 augusti 2008 till dess full betalning sker, samt
- Lars-Arvid Skog med 410 748 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 28 juni 2005 till dess full betalning sker.

Häktning m.m.

1. Torgny Jönsson skall stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

2. Tingsrättens beslut om tillstånd till restriktioner enligt 24 kap 5 a § rättegångsbalken skall inte gälla.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Jonas Carlsson tillerkänns ersättning av allmänna medel med 983 620 kr. Av beloppet avser 638 112 kr arbete, 105 052 kr tidspillan, 43 732 kr utlägg och 196 724 kr mervärdesskatt.
2. Kostnaden för försvaret skall stanna på staten.

Övrigt

Tingsrätten förordnar om kvarstad på så mycket av Torgny Jönssons egendom att målsägandenas fordringar om sammanlagt 111 840 092 kr kan antas bli täckt vid utmätning.

MALMÖ TINGSRÄTT
Avdelning 4
Enhet 47

DOM
2009-07-17
meddelad i
Malmö

Mål nr B 8571-08

PARTER (Antal tilltalade: 3)

Åklagare

Kammaråklagare Martin Bresman, Vice chefsåklagare Lars Olson
Ekobrottsmyndigheten
Andra ekobrottskammaren i Stockholm

Tilltalad

Erik JESPER Mattias Lindell, 800608-4035
Ernst Ahlgrensgatan 3 B
217 59 Malmö

Offentlig försvarare:

Advokat Karsten Nyblom
Advokaterna Nyblom & Sarvik AB
Stortorget 17
211 22 Malmö

DOMSLUT

Begångna brott

Penninghäleri

Lagrum

9 kap 6a § 1 st 1 p och 3 st brottsbalken

Påföljd m.m.

Villkorlig dom med samhällstjänst 160 timmar. Om fängelse i stället hade valts som påföljd skulle fängelse 6 månader ha dömts ut.

Kriminalvården

Frivården Malmö

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Karsten Nyblom tillerkänns ersättning av allmänna medel med 102 306 kr. Av beloppet avser 78 292 kr arbete, 3 553 kr tidsspillan och 20 461 kr mervärdesskatt.
2. Kostnaden för försvaret skall stanna på staten.

Postadress
Box 265
201 22 Malmö

Besöksadress
Kalendegatan 1

Telefon
040-35 30 00
E-post: malmo.tingsratt@dom.se

Telefax
040-611 43 10

Expeditionstid
måndag - fredag
09:00 - 14:00

MALMÖ TINGSRÄTT
Avdelning 4
Enhet 47

DOM
2009-07-17
meddelad i
Malmö

Mål nr B 8571-08

PARTER (Antal tilltalade: 3)

Åklagare

Kammaråklagare Martin Bresman, Vice chefsåklagare Lars Olson
Ekobrottsmyndigheten
Andra ekobrottskammaren i Stockholm

Tilltalad

Leif STURE Emanuel Lindqvist, 480828-9013
Gavelvägen 1
181 61 Lidingö

DOMSLUT

Åtalet ogillas.

Ersättning

Sture Lindqvist tillerkänns ersättning av allmänna medel för inställelse till tingsrätten med 13 644 kr.

YRKANDEN M M

Åklagarens yrkanden med däri gjorda justeringar; bilaga 1.

Torgny Jönsson har varit anhållen eller häktad sedan den 12 oktober 2008 och Jesper Lindell har varit anhållen under tiden den 12 – den 14 oktober 2008; avräkningsunderlag fogas till domen.

DOMSKÄL

SKULDFRÅGAN

Åtalspunkt 1 (Torgny Jönsson)

Torgny Jönsson har bestritt ansvar för brott.

Torgny Jönsson har vidgått att han under den tid som åtalet avser har lånat sammanlagt 16 755 855 kr av målsägandena och att de belopp han har lånat av enskilda målsäganden överensstämmer med vad åklagaren har angett med två undantag, som avser Berndt Andersson med bolag och Björn Inganäs med bolag. Ifråga om de nämnda målsägandena har hävdats att de belopp han har lånat uppgår till 48 471 580 kr respektive 6 539 250 kr.

Torgny Jönsson har vidare vidgått att han från och med mars 2008 har vilselett målsägandena.

Som grund för bestridande av ansvar har Torgny Jönsson angett att han hela tiden har haft för avsikt att återbetala lånen jämte avkastning och att han således inte haft uppsåt att tillfoga målsägandena någon skada.

Åklagaren har sakframställningsvis i korthet anfört följande. De pengar som Torgny Jönsson har lånat av målsägandena har överhuvudtaget inte använts för att förverkliga någon affärsuppgörelse och Torgny Jönsson har aldrig haft vare sig förmåga eller vilja att återbetala vad han utlovat målsägandena. Drygt 117 miljoner kr har bland annat genom omfattande penningtvätt, varvid större delen har tagits ut i kontanter, försvunnit utan tydliga spår av en seriös affär, som Torgny Jönsson har satsat pengar i. Torgny Jönssons berättelse har nagelfarits utan att man lyckats hitta några dokument, som kan bekräfta att Torgny Jönsson har varit direkt inblandad i verkliga affärer. De uppgifter som Torgny Jönsson har lämnat är till stora delar sådana som inte är kontrollerbara. När Torgny Jönsson försattes på fri fot år 2003, efter den då avslutade rättegången, hade han lovat sina dåvarande fordringsägare ett snabbt avslut på ”affären”. Torgny Jönsson har hävdats att han har enorma tillgångar som han dock har problem att få loss. För att kunna avsluta affärerna och betala ut de mycket stora belopp som han lovat sina investerare eller långgivare har han förklarat sig behöva ytterligare pengar. Genom att förespegla målsägandena att

pengarna finns har han förespeglat målsägandena att det inte finns någon risk i affären. Torgny Jönsson har hela tiden rullat avslutet på den gigantiska affären, som skulle göra alla enormt förmögna, framför sig. Nya påstådda motparter i affären i form av utländska bolag har hela tiden tillkommit och försvunnit. Torgny Jönsson har alltid kunnat lämna en ny historia som gjort att målsägandena haft hoppet kvar att åtminstone få tillbaka vad de lånat ut. Oftast har det varit förknippat med ett villkor att låna ut ytterligare pengar. För att skapa trovärdighet åt sina påstådda affärsprojekt har Torgny Jönsson dragit in olika tvivelaktiga juridiska och fysiska personer i utlandet. I Torgny Jönssons nätverk har ingått internationella bedragare; bland annat två i Storbritannien ökända ekonomiska brottslingar. En av dessa, Hugh James McGeough, har presenterats som Lord Hugh Rodley. Ett i sammanhanget viktigt bolag har varit Northamerican Sureties (NAS) i Schweiz, som har ett amerikanskt moderbolag. NAS har spelat en central roll genom att bolaget utfärdat garantier (kreditförsäkringar) till målsägandena och på så sätt fått dem att känna att de utan risk kan låna ut pengar till Torgny Jönsson. Garantierna skulle fungera ungefär som bankgarantier, dvs en säkerhet som man får betala för. Företrädare för dotterbolaget NAS AG i Schweiz har varit schweizaren Martin Schläpfer. Ekobrottsmyndigheten har låtit upprätta scheman över penningflöden avseende respektive målsägandes utlånade pengar. Av schemana framgår att pengarna delats upp och använts till annat än vad Torgny Jönsson har avtalat med målsägandena. Stora summor har hamnat i händerna hos kända kriminella personer. Mycket pengar har "tvättats" genom uttag av kontanter hos Forex Bank. Kurirer har skickats från England till Malmö eller Köpenhamn för att hämta kontanter. Även Western Union och MoneyGram har använts för att skicka pengar över hela världen. Detta sätt att hantera pengar har varit både tidskrävande och kostsamt och kan inte ha haft annat syfte än att dölja vart pengarna har tagit vägen. Torgny Jönsson har hela tiden förklarat att han har enorma tillgångar och att han bara behöver lösa vissa mindre problem så kommer målsägandena att få tillbaka sina pengar med enorm avkastning. Inte sällan har Torgny Jönsson lovat att återbetalning skall ske redan nästa dag och i allt fall inom mycket kort tid. Torgny Jönsson har presenterat olika dokument som visat på stora tillgångar i en påstådd nära förestående affärsuppgörelse. Han har på detta sätt vilselett målsägandena om vilka tillgångar han eller andra kontrollerat och om vilka risker det skulle innebära för målsägandena att investera eller låna ut pengar till honom. Torgny Jönsson har felaktigt förespeglat målsägandena att det redan funnits pengar som gott och väl skulle täcka vad han lånat upp. Det tidigare nämnda schweiziska bolaget NAS AG har presenterats som ett seriöst bolag som ställer ut betalningsgarantier, liknande bankgarantier, i olika affärsprojekt. NAS har inte i något fall varit villig att utbetala vad som framgår av de utställda garantierna. Sedan i vart fall 2004 har NAS AG utfärdat sådana garantier i stor mängd till Torgny Jönssons långivare eller investerare. Företrädare för NAS har inte i något fall ansett att garantierna har varit giltiga och inte i något fall ansett sig skyldig att utbetala i enlighet med den utställda garantin. Torgny Jönsson har inte kunnat presentera ett enda kvitto eller en enda handling som visar att han har erlagt betalning för premierna för garantierna eller att han ställt säkerhet för dessa. I målet återkommer ett antal olika bolag eller

bolagsnamn, Malom Ltd, Annart Promotion Ltd, Mirror of Malom Ltd, Mirror of Annart Promotion Ltd och Lexius Ltd. När det gäller Malom Ltd, Annart Promotion Ltd och Lexius Ltd har det inte gått att finna några spår av dessa bolag. De båda bolagen Mirror of Malom Ltd och Mirror of Annart Promotion Ltd bildades 2006-03-01 och upplöstes 2007-06-19. De olika bolagen har aldrig haft någon verklig styrelse och har inte heller bedrivit någon verksamhet.

Torgny Jönsson har för sin del sakframställningsvis anfört i korthet följande. Efter rättegången 2003 var Torgny Jönsson jagad av otåliga men alltjämt optimistiska fordringsägare. Den affär de väntade pengar från härrörde från BNP Paribas i Dubai och Torgny Jönsson var övertygad om att kunna föra affären i hamn. De mest otåliga fordringsägarna hotade att polisanmäla Torgny Jönsson, vilket skulle ha tagit död på affären. För att lugna ner dem lånade Torgny Jönsson pengar från mer hårdföra personer för att köpa sig tid. Torgny Jönsson lånade även pengar av nu aktuella målsägande. De var vid flera tillfällen medvetna om att han var jagad av hårdföra typer, som krävde tillbaka sina pengar. Ända sedan 2004 har det funnits betalningsgarantier från NAS. Dessa har med råge täckt de lånade beloppen och de var och är alltjämt giltiga och bindande för NAS. Det är dock ostridigt att NAS av ovilja eller oförmåga inte har betalat ut i enlighet med garantierna. Det innebär emellertid inte att garantierna inte är giltiga. Torgny Jönsson har dessutom ända sedan 2004 haft en personlig garanti från NAS på 10 miljoner USD. – Allt tog sin början i den s.k. Malomaffären, som initierades i september 2001. Ett stort antal företag i Dubai och Bahrein hade tjänat på affärer med olja, där man brutit mot embargo bestämmelser. Enorma vinster hade byggts upp på konton hos bl. a. BNP Paribas i Dubai. Pengarna var placerade på anonyma konton i stil med s.k. nummerkonton med obefintlig ränta. En grupp av dessa företag beslöt gemensamt att finna en lösning för att flytta pengarna från Dubai. Tanken var att undvika beskattning i Dubai och att göra pengarna räntebärande. Drivande bakom affären var en person vid banken BNP Paribas i Dubai, Faye Haider, och bolaget Trust Management under ledning av Nick Turner. Flyttningen av pengarna försvårades också av de förhöjda säkerhetskraven på grund av attentaten den 11 september 2001. Schweiz och Lichtenstein ansågs vara de säkraste länderna att placera pengarna i. Trust Management lade ner ett stort arbete på att göra det omöjligt för utomstående att följa transaktionerna. Torgny Jönsson och Trust Management hade kontakter med kapitalförvaltningsbolag i Schweiz som riskfritt kunde garantera en betydligt högre avkastning än vad investerarna krävde.

Alla förutsättningar var på plats för att genomföra affären, men genom attentatet den 11 september ändrades förutsättningarna. Härefter gjordes ett antal nya upplägg för att få affären i hamn. Genom en banks, Societé Genaral, försorg överfördes kapitalet till ett konto i Malom Ltd:s namn. Banken Societé Genaral utfärdade olika finansiella instrument som var avsedda att utgöra underlag för krediter att handla värdepapper för. Efter detta följde en period då olika grupperingar kopplade till det engelska kapitalförvaltningsbolaget ODL Securities påstod sig kunna lösa Malomaffären. Det var engelska och amerikanska affärsmän som presenterade olika

affärsförslag som skulle säkerställa stora och snabba återbetalningar till Torgny Jönssons svenska långivare. Samtliga affärsförslag krävde stora och snabba betalningar. Affärsförslagen styrktes många gånger av kontrollerbar information. I efter hand har Torgny Jönsson förstått att det varit fråga om ett nätverk av personer som haft tillräckliga kunskaper och resurser att vilseleda Torgny Jönsson. Under hela tiden har Torgny Jönsson tvingats att skaffa fram stora belopp för att föra den för tillfället aktuella affären framåt. I december 2005 stod det klart att Malomaffären inte skulle kunna genomföras. Man beslutade sig för en radikal lösning innebärande att banken UCBT ställde ut en fullgörandegaranti till Torgny Jönsson på beloppet 90 miljarder USD. Som säkerhet ställdes Medium Term Notes på motsvarande belopp, som personer med anknytning till ODL-gruppen hade i depå. Uplägget var kostsamt och tvingade Torgny Jönsson att låna upp ytterligare pengar. Vad gäller NAS har Martin Schläpfer visat upp en reviderad balansräkning utvisande att NAS Ltd hade tillgångar i storleksordningen 9 miljarder USD. Torgny Jönsson har ända fram till gripandet den 12 oktober 2008 varit övertygad om NAS Lits styrka. Tillsammans med Torgny Jönssons privata garanti på 10 miljoner USD har NAS ställt ut garantier till målsägandena på cirka 200 miljoner kr. Enligt Torgny Jönssons uppfattning har han i alla delar uppfyllt villkoren i avtalet med NAS. De originalgarantier som NAS har utfärdat är enligt Torgny Jönssons uppfattning giltiga. På våren 2008 blev en ny affär aktuell. Den byggde på en kredit som NAS erhållit från HSH Nordbank. Krediten var på 500 miljoner USD. För att det skulle bli ett avslut krävde emellertid Schläpfer i omgångar ytterligare betalningar från Torgny Jönsson. De löften som Schläpfer ställt ut infriades inte. Torgny Jönsson har varit i tron att han haft att göra med seriösa affärsmän, men troligen har han blivit utsatt för en blåsning av framför allt duktiga engelska bedragare, som har utnyttjat hans trångmål

Förhör har hållits med nedan angivna målsäganden och med Torgny Jönsson. Vidare har de medtilltalade Jesper Lindell och Sture Lindqvist hörts. De hörda har berättat i huvudsak följande.

Willis Thulin: Han har arbetat inom metallbranschen och drivit ett flertal företag. Han arbetar fortfarande med Hillex AB, ett familjeägt bolag, och dess dotterbolag. Förra året omsatte koncernen drygt 100 miljoner kr. Han har en del privat kapital. Han känner Berndt Andersson eftersom denne driver företag i närområdet. Omkring den 27-28 juni 2007 blev han uppringd av Berndt Andersson. Berndt Andersson frågade om han var intresserad av att investera pengar i ett projekt. Berndt Andersson hade investerat pengar i projektet och ville ha hjälp med nya investerare. Willis Thulin fick ingen närmare förklaring om vad projektet handlade om. Berndt Andersson kunde inte berätta om projektet eftersom det pågick. Willis Thulin hade förtroende för Berndt Andersson och tyckte att projektet verkade intressant. Han investerade 2,2 miljoner kr. Det talades om en avkastning om hundra procent inom några veckor. Som förklaring till den höga avkastningen angavs att projektet var stort och att det endast fattades en liten summa pengar. Strax efter insättningen ringde Berndt Andersson och berättade att Willis Thulin hade satt in pengarna på fel

konto. Willis Thulin skulle sätta in pengarna på ett annat konto. Det var ett mottagarkonto i London. Willis Thulin satte in 2,2 miljoner kr. Dessa 2,2 miljoner kr är sedan dess spärrade av Ekobrottsmyndigheten. I slutet på augusti 2007 berättade han för Berndt Andersson att han skulle göra en polisanmälan om han inte fick tillbaka de 2,2 miljoner kr som han först betalat in. Den 4 september samma år fick han tillbaka 2,2 miljoner kr, men ingen avkastning. Som förklaring angavs att projektet inte var avslutat. Han hade fortsatt kontakt med Berndt Andersson. Projektet flyttades hela tiden fram i tiden. Berndt Andersson frågade om Willis Thulin kunde satsa ytterligare pengar. Insättningen om 40 000 kr till Jesper Lindell föregicks av telefonkontakt med Berndt Andersson som anvisade vilket konto pengarna skulle sättas in på. Jesper Lindell skulle tillse att pengarna hamnade i rätt bolag eller projekt. Insättningen om 68 000 kr den 14 februari 2008 gick till på samma sätt. Mot bakgrund av den bild som hade målats upp och att det behövdes ytterligare en insättning för att ro projektet i land bestämde sedan han och grabbarna att Hillex AB skulle göra en insättning om 387 000 kr. Pengarna skulle, precis som övriga pengar han satsat, användas till Lexius. Han vet inte om Lexius var ett projekt eller ett bolag. Han blev inte förevisad någon handling i samband med dessa insättningar. Insättningen om 420 000 kr gick till på samma sätt. Innan insättningen om 900 000 kr den 29 augusti 2008 till Mark Holland blev han uppringd av Björn Jonsson. Björn Jonsson uppgav att det var han som höll i projektet. Björn Jonsson refererade till vad Berndt Andersson berättat om projektet. Willis Thulin hade investerat mycket pengar i projektet och ville få det avslutat. Eftersom Berndt Andersson, som också hade satsat mycket pengar, var anledningen till att Willis Thulin hade gått med i projektet hade denne betydelse för Willis Thulins insättningar. Han visste att det hängde efter för Berndt Andersson. Willis Thulin minns inte om insättningen om 900 000 kr hade någon koppling till de 2,2 miljoner kr som var spärrade av Ekobrottsmyndigheten. Willis Thulin hade inte kontakt med någon annan än Berndt Andersson och Björn Jonsson med anledning av insättningarna. Även insättningen om 550 000 kr den 3 september 2008 föregicks av kontakt med Björn Jonsson som uppgav att Willis Thulin skulle sätta in pengarna. Han pratade en hel del med Björn Jonsson under de sista veckorna. Det var Björn Jonsson som ringde upp honom. Willis Thulins son, Per Thulin, och dennes bröder stod bakom den insättning om en miljon kr som gjordes den 10 september 2008. Även Willis Thulin var inblandad. I samband med denna insättning fick de garantier från NAS i Schweiz. Garantierna kom via fax eller Email och såg fantastiskt hederliga ut. Han såg garantierna som en bekräftelse på att projektet var riktigt och att de skulle få tillbaka de pengar som de investerat. Han fick uppfattningen att garantierna minskade risken på de pengar som de hade satt in. Garantierna var giltiga och skulle kunna hävdas gentemot NAS i Schweiz. De gick igenom garantierna samt rådfrågade en revisor. När de hävdade garantierna gentemot NAS ett par dagar innan förfallodagen vägrade NAS att betala ut pengar, förmodligen på grund av att garantierna var förfalskade. Möjligen fick han förklaringen att garantierna inte var giltiga eftersom premien inte var betald och att ett underliggande avtal med Mirror of Annart inte var uppfyllt. Han kände inte till att garantierna var villkorade på det sättet. Han minns inte om han var i kontakt med

Björn Jonsson i anledning av garantierna. Han tror inte att de hade gjort insättningen om en miljon kr den 10 september 2008 om de inte hade fått några garantier.

I samband med att de fick garantierna fick de även avtalsutkast (fup 4 s. 3-29). Han vet inte vem som skickade handlingen. De belopp som nämns i handlingen uppfattade han som att det fanns en verklighet bakom affären, vilket påverkade hans investeringar.

Per Thulin: Han är delägare i Hillex AB och arbetar som VD i dotterbolaget Produktställ AB. Berndt Andersson är en affärsbekant. Willis Thulin har känt Berndt Andersson sedan en lång tid tillbaka. I juni 2007 fick hans pappa, Willis Thulin, ett erbjudande från Berndt Andersson om att investera i en affär. Affären skulle ge en avkastning om 100 procent inom några dagar eller någon vecka. Berndt Andersson förklarade att det var de sista pengarna som skulle samlas in för att utlösa en affär i vilken det skulle betalas ut väldigt mycket pengar. Stora investerare i England och Sverige var redan med. Berndt Andersson utlovade att om de bara löste in den sista miljonen skulle de få mycket pengar. Per och Willis Thulin beslutade gemensamt att de skulle vara med. De satte in 2,2 miljoner kr vid två tillfällen. Pengarna kom nämligen fel. De fick tillbaka 2,2 miljoner kr i början av september 2007 sedan de hade hotat med polisanmälan. Pengarna kom från Sture Lindqvist på Brahe Juridik. När de fick tillbaka pengarna fick de upp trovärdigheten igen. I efterhand inser han att det var en skenmanöver.

Per Thulin var inblandad i de insättningar som Willis Thulin gjorde i januari och februari 2008. Det behövdes ytterligare pengar. Om de gjorde insättningarna skulle de äntligen få ut pengarna. Pengarna skulle komma inom ett par bankdagar. Björn Jonsson tog kontakt med Willis Thulin den 29 augusti 2008 eftersom Björn Jonsson skulle tillse att affären blev klar. Per Thulin talade aldrig med Mark Holland. Han har dock sett ett Email från denne. Per Thulin var i kontakt med en annan engelsman som han inte vet namnet på. Han pratade vid något tillfälle med Martin Schläpfer. Även övriga insättningar var relaterade till att få tillbaka pengarna jämte avkastning. Det är möjligt att det vid något tillfälle var fråga om att de skulle göra en insättning för att få ut de 2,2 miljoner kr som var spärrade. Insättningen om en miljon kr den 10 september 2008 föregicks av ett antal SMS-meddelanden och telefonsamtal från Björn Jonsson. Pengarna skulle in väldigt snabbt. Per Thulin tvekade men satte in 750 000 kr. Willis Thulin satte in 250 000 kr. Genom dessa insättningar skulle allting vara klart. Innan insättningarna fick de två garantier på 19,5 respektive 21 miljoner kr. Garantierna fick de från Martin Schläpfer på NAS via Björn Jonsson. Garantierna hade väldigt stor betydelse för insättningarna eftersom de blev garanterade nämnda summor om de gjorde insättningarna. Garantierna skulle endast komma till användning om det inte löste sig med den stora affären. Han diskuterade garantiernas innebörd med Willis Thulin, sina bröder samt en advokat och en revisor. Vidare diskuterade han garantierna med Martin Schläpfer. Garantierna var underskrivna och stämplade. Per Thulin uppfattade dem

såsom giltiga. Björn Jonsson förklarade att garantierna var giltiga, dvs. om affären inte blev av skulle 40,5 miljoner att betalas ut till dem. De fick även ett fax från Sture Lindqvist på Brahe Juridik av vilket det framgick att de skulle erhålla 19,5 respektive 21 miljoner kr innan den 17 september 2008. När de försökte kräva NAS på betalning enligt garantierna fick de till svar att Mirror of Annart Promotion inte hade betalat. Björn Jonsson förklarade dock att Mirror of Annart hade betalat NAS och därmed fullföljt sina åtaganden. Per Thulin fick även avtalsutkast (fup 4 s. 3-29) från Mark Holland. Per Thulin diskuterade avtalen med Willis Thulin, sina bröder samt en revisor och en advokat. Björn Jonsson hänvisade i sina samtal till avtalen. Per Thulin fick uppfattningen att bolaget eller affären hade den summa pengar som anges i avtalen. Han tyckte därför inte att det var konstigt att några små investerare skulle få ut några miljoner kr.

Björn Jonsson ringde sedan vid ett flertal tillfällen och utlovade pengarna. Björn Jonsson uppgav även att han behövde ytterligare ett par miljoner kr. Per och Willis Thulin gjorde därför ytterligare en insättning, denna gång på 975 000 kr. Möjligen var det denna betalning som syftade till att hjälpa Stig Berglöf med en skatteskuld. Mot slutet ville Björn Jonsson att de skulle betala in ytterligare 2,2 miljoner som en ersättning för de pengar som var spärrade. De skulle få enormt mycket pengar om de gjorde insättningen; 500-600 miljoner kr. Det var Berndt Andersson som skulle avstå tio procent på sin utlovade utdelning om 5-6 miljarder kr. Efter ett par timmar sänkte Björn Jonsson nivån på insatsen till 975 000 kr. De gjorde insättningen men pengarna kom aldrig. Vid fortsatta kontakter med Björn Jonsson uppgav denne att pengarna skulle komma inom några timmar. Björn Jonsson ville även att Per Thulin skulle sätta in ytterligare 25 000 euro. Per Thulin sa nej. Förutom de 2,2 miljoner kr som återbetalades i september 2007 fick de inte tillbaka några pengar.

I samband med att Per Thulin blev hörd av polisen fick han lyssna på en uppspelning av samtal från telefonavlyssning. Ett av samtalen var mellan Martin Schläpfer och Torgny Jönsson. Han kan inte minnas att Martin Schläpfer nämnde något om en Nordbankaffär.

Leif Andersson: Han har en entreprenadfirma vid namn Skåne Schakt i Malmö AB. Tidigare hade han tillgång till en större privat förmögenhet. Han investerade pengar i en affär genom att sätta in pengar på olika konton. Han hade kontakt med Torgny Jönsson i anledning av affären. Han har känt Torgny Jönsson sedan 90-talet. Torgny Jönsson är gudfar till hans dotter. Uppgifterna om affären fick han från Torgny Jönsson. Leif Andersson känner dock inte till särskilt mycket om affären. Insättningen om 300 000 kr den 22 maj 2008 gjorde han för att avsluta affären. Detsamma gällde övriga insättningar. Det var fråga om köp av aktier i ett utländskt bolag. De flesta insättningarna gjorde han till Mark Holland. Han fick uppfattningen att det var Mark Holland som han köpte aktier av. Leif Andersson blev utlovad att de skulle bli en uppsida på de satsade pengarna. Det talades om fantasisummor. Han trodde att han skulle kunna dubblera sina pengar och lite till. Det var fråga om en relativt kortsiktig placering. Han litade på de personer som han hade kontakt med

angående affären. Han blev inte informerad om att pengarna skulle delas upp på det sätt som skett. Det var inte avtalat att pengarna skulle gå till de personer som fått pengarna. Sammanlagt satsade han 9,5 miljoner i affären. Han lånade själv en del pengar för att satsa. Utöver Torgny Jönsson hade han kontakt med Hugh Rodley. Denne ringde vid ett tillfälle upp honom och förklarade att det fattades pengar. Leif Andersson skulle betala in ytterligare pengar för att avsluta affären. Han uppfattade Hugh Rodley som en engelsk affärsman. Han pratade även med Mark Holland om affären. Han fick uppfattningen att det var Mark Holland som höll i affären. Leif Andersson blev uppringd av ytterligare en engelsman. Han minns inte personens namn, men det kan ha varit Bernard Davies eller Douglas Bradock. Han känner igen företagsnamnen Lexius, Astec, Malom och Annart. Han vet inte vad det är för bolag. Mirror of Malom och Mirror of Annart känner han inte igen.

Han har träffat Sture Lindqvist och Rickard Andersson. Det hade dock inte med investeringen att göra. Han blev uppringd av Magnus Eriksson. Denne uppmanade honom att satsa pengar i affären. Han uppfattar Magnus Eriksson som en uppviglare. Leif Andersson hade inte kontakt med NAS.

Han känner igen loggen UCBT på handlingen utfärdad den 28 december 2005 (fup 4 s. 373). Han känner inte till de personer som undertecknat handlingen. Han tror inte att han har sett handlingen tidigare. Han vet inte vem han har fått handlingen från. Han har fått en mängd handlingar skickade till sig men har inte tittat på dem särskilt noga. Eftersom han inte sett handlingen tidigare saknade den troligen betydelse för hans vilja att investera. Han tror att han har sett kvittona från Equity Securities daterade bl.a. den 21 och den 22 maj 2008 (fup 13 s. 58). Det är kvitton på betalningar till Mark Holland avseende aktieköp. Han känner inte igen handlingen benämnd Payment Instruction (fup 13 s. 56). Han har troligtvis sett handlingen och det är förmodligen han som skrivit under densamma. Han minns inte den i handlingen angivna summan. Han vet inte hur han kunde betala in 9,5 miljoner kr trots att han inte kände till summan. Han känner inte heller igen handlingen i vilken beloppet 16,4 miljarder kr nämns (fup 13 s. 67). Torgny Jönsson uppgav att det var fråga om stora belopp. Leif Andersson vet inte exakt vilka belopp som nämndes men det var fantasibelopp. Han trodde inte att det fanns tillgångar på 16,4 miljarder kr. Han var nöjd med den avkastning som han blev utlovad. Han kände förtroende för Torgny Jönsson och engelsmännen och litade på att pengarna skulle återbetalas.

Det kan stämma att han år 2005 var tillsammans med Torgny Jönsson när denne blev angripen. Leif Andersson, Torgny Jönsson och ytterligare några personer, möjligen Runo Gillholm, Daniel Larsson och Maria Larsson var hemma hos Rickard Andersson. Det uppstod påtryckningar och några personer gav sig på Torgny Jönsson med våld. Leif Andersson vet inte varför de var upprörda eller varför de gav sig på Torgny Jönsson. Det är möjligt att Torgny Jönsson i samband med detta tvingades att underteckna en handling. Leif Andersson såg dock inte att Torgny Jönsson skrev under någon handling. Han är inte helt säker på att det är den

handskriva handling (fup 11 s. 126), i vilken Torgny Jönsson erkänner grovt bedrägeri mot bl a Runo Gillholm och förklarar att han inte avser att återbetala lånen.

Björn Inganäs: Han driver företagen Caigruppen AB och AB Emma Finance. Större delen av hans förmögenhet finns i hans bolag. I slutet av år 2003 blev han uppringd av Berndt Andersson. Berndt Andersson är en affärsbekant. Berndt Andersson frågade om han kunde låna ut en miljon kr. En av Berndt Anderssons bekanta hade nämligen hamnat i en svår situation på grund av att en försäkringsersättning inte betalats ut. Han visste inte vem det var som behövde hjälp. Han fick reda på det först flera år senare. Björn Inganäs betalade in pengarna till det konto som Berndt Andersson anvisade. Björn Inganäs skulle få tillbaka 100 000 kr en dryg månad senare. Sedan betalningsfristen hade löpt ut ringde han Berndt Andersson och förklarade att han ville ha tillbaka pengarna. Berndt Andersson berättade att försäkringsersättningen fortfarande inte hade betalats ut. Berndt Andersson berättade även om hur personen som behövde pengarna var jagad av bl.a. Seth Arnér. Björn Inganäs fick inga pengar. Senare blev han uppringd av Torgny Jönsson. Björn Inganäs visste vem Torgny Jönsson var. Torgny Jönsson beskrev hur han blev jagad av olika personer. Torgny Jönsson ville ha mer pengar. Han berättade även om en otroligt stor affär som han befann sig i. Björn Inganäs kände empati för Torgny Jönsson. Björn Inganäs hade kontakt med Torgny Jönsson före resterande insättningar. Möjligen hade han kontakt med Rickard Andersson innan de två sista insättningarna. Det var Torgny Jönsson som anvisade vilket konto pengarna skulle sättas in på. Alla pengar som han satte in var avsedda för Torgny Jönsson. Vid ett tillfälle berättade Torgny Jönsson att det var färdigt och att Björn Inganäs skulle få 500 000 kr. Troligtvis gjorde han fler investeringar efter att han fick tillbaka 500 000 kr.

Affärens karaktär förändrades över tiden. Inledningsvis, år 2004, var det enligt Berndt Andersson en typ av värdeförsäkring av aktier som skulle falla ut. Torgny Jönsson hade investerat i affären. Affären kallades för Malomaffären. Malom var ett bolag. Torgny Jönsson hade lånat pengar till sin investering. Torgny Jönssons fordringsägare hade sedan tröttnat på att vänta på sina pengar. Därefter talades det om att pengarna var placerade i obligationer. Björn Inganäs fick uppfattningen att affären gällde många miljarder kr. Han blev vid ett tillfälle erbjuden 425 miljoner USD för att han skulle betala in pengar, vilket han gjorde. Löftet understödde att han gjorde betalningen. Han var dock inte intresserad av att få pengar i den storleksordningen. Han trodde att Torgny Jönsson var synnerligen plågad och pengarna skulle användas av Torgny Jönsson för att bli kvitt de personer som plågade honom. Han lånade ut pengarna eftersom han ville hjälpa Torgny Jönsson. En förutsättning för lånet var att han skulle få tillbaka pengarna.

Efter ett tag upphörde Björn Inganäs med insättningarna och bad Torgny Jönsson visa att affären var verklig. Torgny Jönsson visade bl.a. upp vinstdelningsavtal. Björn Inganäs fick även garantier från NAS. Han tror inte att han gjorde några fler

insättningar därefter. Garantierna gjorde honom lugnare. Han fick dock avslag på betalning enligt garantierna. Vid kontakt med Torgny Jönsson uppgav denne att affären snart var färdig och att pengarna skulle komma. Björn Inganäs skulle själv få bestämma hur han ville ha pengarna. Han visste inte att Torgny Jönsson omgav sig med kriminella personer. Om han hade vetat att pengarna skulle splittras upp och fördelas på sätt som skett skulle han definitivt aldrig ha betalat. Vid ett tillfälle träffade han Allan Coburn Smith. Det var i Malmö.

Kenneth Andersson: Han driver Saarivaara-Andersson Byggställningar Aktiebolag tillsammans med en kollega. Bolaget har en omsättning på sex miljoner kr. I augusti 2004 blev han uppringd av Runo Gillholm. Runo Gillholm är en gammal skolkamrat. Runo Gillholm berättade om en fantastisk affär. Det var ett utländskt företag vid namn Malom som skulle säljas. Företaget hade enorma tillgångar. Det fattades endast 500 000 kr för att hela affären skulle gå i lås. Affären, som kallades för Malomaffären, skulle vara klar inom några timmar. Kenneth Andersson var till en början lite skeptisk till affären. Runo Gillholm hade dock kollat upp Rickard Andersson så långt han kunde. Kenneth Andersson litade på Runo Gillholm. Kenneth Andersson och kollegan betalade ut 530 000 kr till Rickard Andersson. De blev sedan kontaktade av Rickard Andersson. Denne berättade att det hade uppstått ett problem. Det var ett dokument som skulle lösas ut för 220 000 kr. Han och kollegan betalade därför ytterligare 220 000 kr. Resultatet blev detsamma.

Proceduren fortsatte under resterande del av år 2004. De betalade ut pengar vid ett tiotal tillfällen. Betalningarna gjordes till Rickard Andersson, Jan Bennhagen och Per Åström. Betalningarna föregicks av kontakter med Rickard Andersson. I början av år 2005 ringde Rickard Andersson och berättade att han i själva verket hette Torgny Jönsson. Torgny Jönsson berättade att de inte hade gett honom några pengar om de hade vetat vem han var. Torgny Jönsson berättade även att han hade lurat Tomelilla Sparbank och gjort 400 stycken skalbolagsaffärer. Därefter gjorde de inga fler betalningar, trots att Torgny Jönsson ringde och berättade att han var hotad och därför behövde pengar.

Han har inte tidigare sett handlingen undertecknad av Torgny Jönsson och ställd till Runo Gillholm (fup 11 s.161); samma handling som i fup 11 s 126. Enligt Runo Gillholm fick denne handlingen av Torgny Jönsson i samband med att han fick reda på vem Torgny Jönsson var. I samband med att de gjorde de första betalningarna fick de verifikationer från Sture Lindqvist. I verifikationerna angavs vad affären handlade om och hur mycket pengar de skulle få. Han har sett de återbetalningsgarantier som Runo Gillholm fått från NAS. Garantierna hade bäring på Kenneth Anderssons investering. Enligt löfte från Runo Gillholm skulle även deras pengar omfattas av garantierna. Han känner igen bekräftelsen från Sture Lindqvist daterad den 5 augusti 2004 (fup 4 s. 420). Handlingen gjorde att Kenneth Andersson fick uppfattningen att det var en seriös och verklig affär. Sture Lindqvist uppgav sig vara jurist. Kenneth Andersson uppfattade villkoren för lånet på det sätt som anges i bekräftelsen. Innehållet i bekräftelsen från Sture Lindqvist daterad den

15 september 2004 (fup 4 s. 587) överensstämmer med vad Kenneth Andersson och den person som kallade sig för Rickard Andersson, dvs. Torgny Jönsson, kom överens om. Förklaringen till varför Kenneth Andersson skulle få tillbaka nästan tjugo gånger insatsen var att affären var gigantisk. Det var den fjärde största affären i Europa genom tiderna.

Kenneth Andersson träffade varken Rickard Andersson eller Torgny Jönsson. Vid några tillfällen ringde han Sture Lindqvist. Sture Lindqvist förklarade att affären strax var färdig och att det endast återstod några små problem såsom något enstaka dokument eller stämpelskatt.

Berndt Andersson: Han har drivit familjeföretag i många år. Hans familj är hälftenägare i GEWE-verken Industri Aktiebolag. Han driver CJA i Bredaryd Aktiebolag. Han har under årens lopp sparat en del pengar privat. År 2003 blev han uppringd av Torgny Jönsson. Torgny Jönsson presenterade honom för en affär och ville att Berndt Andersson skulle investera i densamma. Han fick även besök av en säljare som hade investerat i affären och fått andra personer att investera i densamma. Berndt Andersson minns inte säljarens namn. Torgny Jönsson beskrev affären som fantastiskt vinstgivande. Det var en försäkring i fyra olika försäkringsbolag som skulle falla ut. Senare visade det sig att NAS var ett av bolagen. Berndt Andersson fick uppfattningen att Torgny Jönsson var en investerare som med hjälp av andra personer hade gjort upplägget i affären. Berndt Andersson gjorde inga kontroller av Torgny Jönsson.

Berndt Andersson satsade totalt ca 49 miljoner kr men fick inte några pengar tillbaka. Han gjorde insättningar vid över 100 tillfällen. Insättningarna gjorde han på order från Torgny Jönsson. Denne anvisade även vilket konto som pengarna skulle sättas in på. Han fick även sådana uppgifter från engelsmännen. I de flesta fallen var det Torgny Jönsson som berättade om storleken på beloppet som skulle sättas in. Även Mark Holland, Douglas Bradock och Hugh Rodley lämnade sådana uppgifter. Han pratade med Jan Bennhagen och Per Åström vid ett flertal tillfällen. Deras konton användes för investeringarna. Han träffade även Rickard Andersson. Rickard Andersson hade en stor roll i affären. Denne var vid ett tillfälle i Schweiz tillsammans med Torgny Jönsson för att avsluta affären. Han träffade aldrig Magnus Eriksson eller Jesper Lindell. Tina Åström känner han inte.

Den bakomliggande affärens karaktär ändrades över tiden. Han har hört talas om Malom. Eventuellt ändrades Annart Promotion till Malom. Han fick uppfattningen att Torgny Jönsson var ägare till de båda bolagen. Det var försäkringar i aktieaffärer som skulle falla ut. I bolagen skulle det finnas tillgångar på flera miljarder kr. Torgny Jönsson berättade även att han var delägare i en tavla med väldigt stort värde. Berndt Andersson kan dock inte påstå att uppgiften om tavlan påverkade hans fortsatta investeringar. Informationen om den bakomliggande affären fick han från Torgny Jönsson, Mark Holland och Rickard Andersson samt, i det senare skedet, Douglas Bradock och Hugh Rodley. Berndt Andersson fick garantier från

NAS samt två handlingar från en advokat i Schweiz avseende Lexius. Handlingarna styrkte affären och gjorde att han vågade satsa pengar i densamma. Den finansiella placeringen, dvs. det som tidigare var Malom och Annart, omvandlades sedan till Lexius. Lexius var ett bolag som tog över alla de tillgångar som splittrades upp. För det fall investerarna inte kunde komma överens om att avsluta affären före den 28 juli 2007 skulle Lexius gå i likvidation. Affären skulle avslutas genom att tillgångarna delades ut. Det fanns värdehandlingar i bolaget som skulle säljas vilket skulle innebära att investerarna fick ut sina pengar. Det var fråga om miljardbelopp. Eftersom affären inte avslutades före den 28 juli 2007 gick Lexius i likvidation. En likvidation skulle innebära att tillgångarna splittrades upp och han skulle få sina pengar.

Han var i England i april 2008 för att skriva på handlingar och få ut sina pengar. Pengarna hade nämligen flyttats från Crédit Suisse till en engelsk bank. Biljetter fick han från Hugh Rodley eller Douglas Bradock. Allt var betalt för honom på plats. Han träffade Hugh Rodley och fyra andra engelsmän på National Westminster Bank. Han uppfattade de fyra männen som banktjänstemän. Han skrev på handlingar. Därefter skulle pengarna komma.

Garantin från NAS skulle presenteras före ett visst datum. Innan förfallodagen var han i Schweiz för att påkalla sin och Björn Inganäs garanti. NAS vägrade att ta emot Björn Inganäs garanti med hänvisning till att Berndt Andersson inte hade någon fullmakt. Han fick inte heller betalt enligt sin egen garanti. Han uppvisade garantin för en schweiziske advokat. Advokaten uppgav att Berndt Andersson kunde stämma NAS. Berndt Andersson fick sedermera en ny garanti. Han var nere i Schweiz vid ytterligare ett tillfälle på uppdrag av Torgny Jönsson. Berndt Andersson skulle träffa en av de större investerarna och skriva på vissa papper för att avsluta affären. Det blev dock inte av eftersom han inte träffade personen i fråga. Garantin om 2,5 miljoner euro (fup 4 s. 281) var originalstämplad. Den täckte mer än väl hans investering. Bakgrunden till garantin var att Torgny Jönsson ville ha mer pengar. Berndt Andersson ville inte gå med på det utan en garanti. Torgny Jönsson sa att han skulle ordna en garanti. Garantin ledde till att han gjorde ytterligare insättningar eftersom den styrkte att det var en riktig affär.

Han känner igen avtalet om försäljning av vinstandelar mellan Annart Promotion och CJA i Bredaryd AB (fup 4 s. 436). Han kan inte minnas att han fick ett fax från Sture Lindqvist om utbetalning av ca 9,2 miljoner kr (fup 4 s. 431). Han fick löften om återbetalning vid många tillfällen under årens lopp. När han gjorde inbetalningarna trodde han att affären snart skulle gå i hamn. De allra flesta betalningar syftade till att lösa affären. Vid något tillfälle syftade betalningen till att hjälpa Torgny Jönsson från hotelser. På order av Torgny Jönsson skrev han ett Email till Willis Thulin om att denne skulle erhålla 98,5 miljoner USD (fup 4 s. 34). Berndt Andersson blev utlovad astronomiska belopp av Torgny Jönsson.

Han träffade även Douglas Bradock. Senare fick han dock veta att denne inte existerar. Enligt den beskrivning han fick skulle det kunna vara Bernard Davies. Han fick flera Email från Mrs Kroon. Han fick uppfattningen att Mrs Kroon arbetade på National Westminster Bank och var anlita för att underlätta korrespondensen mellan honom och engelsmännen. Han pratade aldrig med Mrs Kroon. Numera tror han inte att hon existerar i verkligheten. Han hade en omfattande korrespondens med Douglas Bradock. Berndt Andersson fick flera Email om att affären blivit försenad och att den skulle avslutas inom kort. I ett Email skrev Douglas Bradock att Berndt Andersson skulle erhålla 12 miljoner euro i kontanter. Han trodde inte på uppgiften. I ett annat Email skrev Mrs Kroon att Bradock satt i möte med bl.a. vice riksbankschefen och riksbankens chefsjurist. Berndt Andersson trodde på den informationen. När Torgny Jönsson skrev att den enda vägen ut var genom tavlan trodde Berndt Andersson att han kunde få en del av summan. Torgny Jönsson uppgav att Berndt Andersson skulle besöka en viss hemsida om tavlan. När Berndt Andersson gjorde det såg han tavlan. Eftersom han inte fick några pengarna hotade han med polisanmälan. Han minns inte hur Torgny Jönsson reagerade.

För att avsluta affären tvingades han göra ytterligare insättningar. Sedan rullade det på. Förutom Torgny Jönsson bidrog Mark Holland, Hugh Rodley och Douglas Bradock till att han gjorde ytterligare insättningar. Han fick uppfattningen att engelsmännen arbetade för Torgny Jönsson. För att få till ett avslut på Lexiusaffären tillsattes en Kommission. Han minns inte vem som tillsatte Kommissionen. Kommissionen bestod av Mark Holland, Hugh Rodley och Douglas Bradock samt en advokat och en revisor. Han fick uppfattningen att pengarna, sedan de flyttats från Crédit Suisse till National Westminster Bank, fanns i reda medel på konto. Det uppstod dock hela tiden olika problem när pengarna väl skulle betalas ut. Han var aldrig intresserad av de astronomiska summor som Torgny Jönsson utlovade. Han var endast intresserad av att tjäna pengar och göra en hyfsad affär. Så småningom fick han reda på vem Torgny Jönsson var. Han vet inte om denna uppgift påverkade hans fortsatta investeringar. Han hade garantier från NAS som styrkte affären.

Han visste inte om att pengarna splittrades upp och fördelades till personer i den undre världen i Malmö. Om han hade vetat att det förhöll sig på det viset hade han inte satt in några pengar. Willis Thulin tillhör samma företagarcygd i Småland. Berndt Andersson kände honom ganska väl. Vid något tillfälle kallade sig Torgny Jönsson för Björn Jonsson inför Berndt Andersson. Berndt Andersson kan inte minnas att han i samtal med Willis Thulin beskrivit Torgny Jönsson som Björn Jonsson. Berndt Andersson lånade pengar i banken för att investera i affären. Numera har han inte samma likviditet som tidigare. Han har skulder på miljonbelopp med anledning av investeringarna. Det är dock inte aktuellt med konkurs.

Maria Larsson: Hon arbetar som ekonomisansvarig och säljare på Gillholms Marina AB. Sommaren år 2004 gjorde hon olika överföringar på uppdrag av Runo Gillholm. En person vid namn Rickard Andersson ringde ofta till kontoret för att tala med Runo Gillholm. Runo Gillholm var förtegen om vem Rickard Andersson var. Rickard Andersson berättade för Maria Larsson att han hade något stort på gång. Maria Larsson trodde att det som Rickard Andersson hade berättat om var seriöst och att det kunde ge en liten utdelning. Runo Gillholm förklarade att han hade kollat upp Rickard Andersson. När Rickard Andersson vid ett tillfälle inte fick några pengar från Runo Gillholm bestämde sig Maria Larsson och hennes man, Daniel Larsson, för att göra en insättning. Därefter gjorde de ytterligare insättningar fram till den 7 december 2004. Pengarna kom från deras gemensamma privatekonomi. Syftet med insättningarna var till en början att tjäna lite pengar. Enligt Rickard Andersson skulle pengarna användas till försäkringar och värdepapper. Rickard Andersson berättade att han hade värdepapper i NAS. Det skulle ske en enorm utbetalning och de personer som hjälpte honom skulle få uppsida på sina pengar.

Via Runo Gillholm fick hon senare veta att Rickard Andersson i själva verket var Torgny Jönsson. Torgny Jönsson bekräftade uppgiften. Torgny Jönsson förklarade att han hade utgett sig för att vara Rickard Andersson på grund av sitt tvivelaktiga förflutna. När Maria Larsson och maken fick reda på att Rickard Andersson i själva verket var Torgny Jönsson ville de inte göra några fler insättningar. Så blev inte fallet. Det fanns ett hopp om att det fanns en affär. Torgny Jönsson hade en enorm övertalningsförmåga. Han uppgav att det behövdes ytterligare insättningar för att deras pengar skulle komma. Till slut blev hon hjärntvättad.

Maria Larsson fick inte någon garanti från NAS. Hon fick inte heller något löfte från Runo Gillholm om att hon och maken skulle omfattas av Runo Gillholms garanti. Hon fick en utfästelse om återbetalning från Brahe Juridik (fup 4 s. 432). Torgny Jönsson hade lovat att en juridisk firma skulle skicka ett dokument som styrkte affären. Hon uppfattade de belopp som nämndes i handlingen som överkliga. Torgny Jönsson uppgav dock att det rörde sig om så stora belopp. Pengarna skulle enligt Torgny Jönsson komma från NAS inom någon vecka. Det skulle inte finnas några risker.

Den 4 december 2004 lånade Daniel Larsson ut 65 000 kr med löfte om att de någon dag senare skulle få tillbaka 75 000 kr, vilket de också fick. Dagen efter, dvs. den 7 december 2004, ville Torgny Jönsson ha pengar från Runo Gillholm. Maria Larsson och maken lånade samma dag ut 100 000 kr för Runo Gillholms räkning eftersom de tidigare hade fått tillbaka pengar. Mot slutet av år 2004 gjordes insättningarna på grund av att Torgny Jönsson och hans familj var hotad.

Anders Carlsson: Han representerar företaget Maskingrafiska AB. Av bolagets ekonomiansvarig fick han veta att en person vid namn Jan Rössel behövde låna lite pengar. Pengarna skulle betalas tillbaka efter tre dagar. De betalade och efter tre

dagar fick de tillbaka pengarna. Några dagar senare blev han uppringd av en investerare vid namn Jonas Wilhelmsson. Jonas Wilhelmsson ville uppta ett lån mot en fullgod garanti. Det var ett kortfristigt lån som skulle betalas tillbaka. Jonas Wilhelmsson utlovade även en ränta om 25 procent på en viss summa. Anders Carlsson begärde garantier för lånet. Han kände ingen ovisshet. Bolaget hade tidigare lånat ut pengar till Jan Rössel och fått pengarna tillbaka. De lånade ut pengar till Jonas Wilhelmsson och fick garantier från NAS (fup 11 s. 223). Enligt uppgift från NAS fanns garantierna i original i Schweiz. Tills vidare kunde NAS inte lämna ut dem.

Efter ett tag började Anders Carlsson undra lite över lånet. Han fick numret till Sture Lindqvist. Sture Lindqvist kände till investeringen men visste inte vem Jonas Wilhelmsson var. Anders Carlsson blev sedan uppringd av Jonas Wilhelmsson som berättade att han i själva verket hette Torgny Jönsson. Anders Carlsson kände inte till vem Torgny Jönsson var. Torgny Jönsson berättade inte varför han använt falskt namn. Han berättade att han satt i en svår sits på grund av hot och ville förlänga investeringen med en fullgod garanti. De lånade ut pengar till Torgny Jönsson. Sammanlagt lånade bolaget ut 2 393 000 kr men fick inte några pengar tillbaka.

Efter diskussioner med Torgny Jönsson och på begäran av Anders Carlsson fick de ett avtal (fup 11 s. 224). Avtalet avsåg köp av vinstandelar i Malom Ltd. Säljare var Annart Promotion Ltd och köpare AL Maskingrafiska AB. Bolaget behövde klargöra för bl.a. Skatteverket var pengarna fanns. Han vet inte vad Malom Ltd är. Han vet inte heller vem Björn Johansson är.

Runo Gillholm: Han äger Gillholms Marina AB. I juli 2004 blev han uppringd av Magnus Eriksson. Magnus Eriksson behövde ha två miljoner kr inom några veckor. Runo Gillholm skulle få en avkastning om fem procent. Runo Gillholm lånade ut pengarna till Magnus Erikssons bolag MEP AB och fick en revers. Pengarna gick till Brahe Juridik och Rickard Anderssons konto. Han vet inte vart pengarna tog vägen därefter. Omkring en månad senare blev han uppringd av Rickard Andersson. Runo Gillholm kontrollerade att personen Rickard Andersson verkligen fanns. Senare skulle det visa sig att det i själva verket var Torgny Jönsson som utgett sig för att vara Rickard Andersson. Torgny Jönsson berättade att Magnus Eriksson i sin tur hade lånat ut pengarna till honom. Torgny Jönsson berättade även om kapitalförsäkringar som var försäkrade genom NAS. Kapitalförsäkringarna skulle lösas ut vilket skulle ge en viss avkastning. Det behövdes pengar till premier som skulle betalas. Vid ett annat tillfälle talades det om bl.a. kostnader för växling av valutor. Under senare tid berättade Torgny Jönsson att han var hotad av vissa personer som inte kunde vänta på att affären blev klar. Mot slutet gjorde Runo Gillholm insättningar för att få Torgny Jönsson att sluta ringa. Runo Gillholm satsade totalt 12 287 763 kr. Han fick en del återbetalningar enligt löfte från Magnus Eriksson.

Runo Gillholm fick handlingar från Sture Lindqvist (fup 4 s. 416). Han fick även garantier från NAS på 90 miljoner kr. Garantierna skulle visa att affären var riktig och tillkom på Torgny Jönssons initiativ. Garantierna spelade en stor roll för Runo Gillholms investering. Vid kontakt med Martin Schläpfer berättade denne att det inte var några problem och att de skulle ställa ut garantierna. Runo Gillholm blev sedermera nekad betalning enligt garantierna. Han har stämt moderbolaget NAS vid en amerikansk domstol såvitt avser en revers om ca 99 miljoner kr. Enligt advokaten kommer han att vinna men bolaget har inga pengar.

Efter att Runo Gillholm fått reda på att Torgny Jönsson utgett sig för att vara Rickard Andersson skrev Torgny Jönsson en handling (fup 11 s. 161), i vilken han erkänner grovt bedrägeri mot bl a Runo Gillholm. Magnus Eriksson hade dessförinnan berättat att Rickard Andersson egentligen var Torgny Jönsson. Magnus Eriksson hade reagerat på att Runo Gillholm hade sagt att Rickard Andersson hade två barn. Magnus Eriksson visste om att Rickard Andersson inte hade två barn. Magnus Eriksson kände antagligen inte till att Torgny Jönsson hade kallat sig för Rickard Andersson i sina samtal med Runo Gillholm. Anledningen till att handlingen upprättades var att Torgny Jönsson ville ha ytterligare pengar men Runo Gillholm ville inte betala ut mer pengar. Torgny Jönsson föreslog att handlingen skulle skrivas. Runo Gillholm befann sig på kontoret utanför Kungälv och Torgny Jönsson i Danmark. Runo Gillholm träffade aldrig Torgny Jönsson. Såvitt Runo Gillholm känner till var ingen annan inblandad i upprättandet av handlingen. Han vet inte om han diskuterat handlingen med någon. Efter att handlingen upprättats fortsatte Runo Gillholm att göra insättningar. Det var fråga om små belopp. Insättningarna syftade till att få information och handlingar och därigenom kunna gå på NAS. Han nämnde affären för Kenneth Andersson och dennes kompanjon. Runo Gillholm hänvisade dem till Rickard Andersson. Runo Gillholm har inte sagt till Maria Larsson att hon skulle omfattas av hans garantier. Han pratade med Sture Lindqvist i telefon vid ett flertal tillfällen. Sture Lindqvist visste om att Torgny Jönsson utgett sig för att vara Rickard Andersson. Sture Lindqvist vilseledde Runo Gillholm.

Mats Ekstedt: Han driver sedan 1990 ME Invest AB. Han har sysslat med utlandsaffärer. Under 1990-talet hade han tillgång till en privat förmögenhet. Han träffade Torgny Jönsson första gången sommaren 1991. Mats Ekstedt hade blivit lurad på pengar av kriminella personer. En av finansiärerna kände Torgny Jönsson och bad denne om hjälpa att återfå pengarna. Torgny Jönsson hjälpte till en del. Samtidigt skrev Torgny Jönsson av tidigare fordringar som Mats Ekstedt hade på de personer som lurat honom. Torgny Jönsson lånade tillbaka en del av pengarna. Det fattades sedan pengar. Torgny Jönsson lånade sedan en summa pengar av Mats Ekstedt till en finansiering av ett bolagsköp. Det visade sig senare att de dokument som Mats Ekstedt fått var falska och det fanns ingen riktig affär. De hade fortsatt kontakt fram till dess att Torgny Jönsson blev häktad år 1993. Torgny Jönsson lånade ytterligare pengar från Mats Ekstedt.

Efter fängelsevistelsen återkom Torgny Jönsson i olika sammanhang under slutet av 1990-talet. Efter en paus under perioden 1995-2000 började det på nytt och fortsatte fram till 2008. På 2000-talet var det fråga om en affär med koppling till Schweiz, Crédit Suisse, UBS och olika företag. Det hela var mycket diffust. Stora summor presenterades i olika dokument som Torgny Jönsson försåg honom med. Genom dokumenten skulle Mats Ekstedt känna förtroende för att något verkligen pågick. Mats Ekstedt deltog inte i affären utan lånade endast ut pengar. I samband med lånen utfärdades någon form av förbindelse, revers, avtal eller löfte att återbetala. Skulden uppgår idag till 9 miljoner kr. Han kände till att Torgny Jönsson dömdes för grovt bedrägeri år 2003. Anledningen till att Mats Ekstedt fortsatte att låna ut pengar var Torgny Jönssons eminenta förmåga att skapa ett förtroende och löfte om att allt skulle regleras inom en mycket kort tid. Mats Ekstedt fick inga pengar tillbaka. I början utlovade Torgny Jönsson en viss procentuell vinst på det utlånade beloppet. Vinsten var ganska skälig. Därefter började beloppen skjuta i höjden. De senaste utfästelserna började på 118 miljoner kr och slutade på 2,2 miljarder USD. Mats Ekstedt fäste inte större vikt vid beloppen eftersom han uppfattade dem som fantasibelopp.

Torgny Jönsson bad honom göra insättningen den 23 april 2008 om 385 000 kr och insättningen den 24 april 2008 om 90 000 kr. Det talades om olja, försäkringsgaranter som belånades och aktieköp. Torgny Jönsson uppgav att de var i slutfasen av affären. Mats Ekstedt fick ofta höra att upplösningen på affären var nära. Det behövdes pengar för att täcka exempelvis bankkostnader eller någon advokat för att den stora affären skulle falla på plats. Mats Ekstedts uppfattning är att Torgny Jönsson sedan 1991 aldrig genomfört en riktig affär.

Vid ett flertal tillfällen under år 2008 var Mats Ekstedt i Schweiz på Torgny Jönssons begäran. Mats Ekstedt skulle företräda en fond när alla pengar fanns på plats. Han skulle även ta hand om de pengar som Torgny Jönsson lovat honom. I slutet av maj 2008 träffade Mats Ekstedt Mark Holland i Zürich. De pratade inte om affären mer än att Mark Holland berättade varför den var fördröjd. De skulle senare träffas på Jyskebank i Zürich. Det blev dock inte av.

Mats Ekstedt var i England år 2004 och träffade Torgny Jönsson och Rickard Andersson. Det handlade om försäljning av bolagen Malom Ltd och Annart Promotion. Torgny Jönsson försåg honom med olika avtal om utbetalningar. Ett tag var det tal om att Mats Ekstedts pengar skulle sättas in på ett konto i Luxemburg. Det kom dock aldrig några pengar.

Att Torgny Jönsson omgav sig med kriminella personer påverkade inte direkt Mats Ekstedts vilja att låna ut pengar. Torgny Jönsson uppgav vid ett flertal tillfällen att han var hotad. Mats Ekstedt trodde inte på hoten. Han hoppades ändå att Torgny Jönsson skulle göra rätt för sig. Fram till augusti-september 2008 trodde han att han skulle få tillbaka pengarna.

Stig Berglöf: Han har ett drivit företag i många år. Han har ett finansbolag men är numera pensionär. Han har haft tillgång till en privat förmögenhet. Våren 2004 blev han upprörd av Torgny Jönsson. Torgny Jönsson berättade att han inte hade glömt sin skuld till Stig Berglöf. År 1991 hade Stig Berglöf nämligen förlorat 3,5 miljoner kr på grund av Torgny Jönsson. Torgny Jönsson uppgav även att det fanns goda möjligheter att tjäna tillbaka pengarna och mer därtill. Han berättade om finansiella instrument i form av obligationer. Fem stora och välkända försäkringsbolag var inblandade. Torgny Jönsson berättade även om en tavla. Samtalet ledde tämligen omgående till en finansiering från Stig Berglöfs sida. Stig Berglöf var vid tillfället synnerligen likvid och ville investera. Torgny Jönsson var mästertlig på att använda modern teknik. Torgny Jönsson agerade trovärdigt och skickligt.

Under perioden mars 2004 – maj 2008 gjorde Stig Berglöf inbetalningar om sammanlagt ca 25 miljoner kr. I de flesta fallen var det Torgny Jönsson som bad honom betala. Betalningarna gjordes till konton tillhörande Jan Bennhagen, Sture Lindqvist, Jesper Lindell och Per Åström. Med något undantag var det Torgny Jönsson som anvisade vilket konto pengarna skulle sättas in på. Stig Berglöf fick flera förbindelser från Torgny Jönsson. I vissa fall var det fråga om ren utlåning och i andra fall deltagande i affären. Sedan 1992 har han endast erhållit 20 000 kr i återbetalning.

Affärens karaktär förändrades över tiden. Inledningsvis, år 2004, talades det om finansiella instrument. Det fanns även bolag, Malom och sedan Lexius, med stora tillgångar. Malom skulle ha tillgångar på minst 100 miljoner kr. Han fick intrycket att Torgny Jönsson var ägare till Malom. Vidare talades det om Knights of Malta och oljeaffärer. Vid ett tillfälle kom engelsmännen in i bilden. På slutet var det mindre affärer och mera lån. Kända affärsmän i Stockholm nämndes. Uppgifterna om affärerna fick han från Torgny Jönsson som hade en central position. Tidpunkten för utbetalningarna flyttades hela tiden framåt i tiden. Orsaken till förseningarna var bl.a. dokument som saknades och personer som ställde nya krav. Stig Berglöf skulle betala in pengar för att de svårigheter som uppstod längs vägen skulle överkommas. Via Lars-Arvid Skog fick Stig Berglöf se en handling avseende den bakomliggande affären. Det var ett dokument som listade tillgångar hos olika banker. Han tror att Malom var ägare till tillgångarna. Han ställde sig väldigt tveksam till innehållet i handlingen. Stig Berglöf trodde inte på de enorma vinsterna som utlovades. Någon gång slogs han av tanken att det var en bluff. Han kände inte till att de pengar han betalade splittrades och gick till personer med tvivelaktig bakgrund. Vid några tillfällen lånade han själv pengar för att lämna dessa till Torgny Jönsson. På grund av investeringarna och lånen är hans ekonomiska situation numera mager. För några veckor sedan gick han i personlig konkurs.

Stig Berglöf var i England vid ett par tillfällen och i Schweiz vid åtminstone sex tillfällen. Det var Torgny Jönsson som bad honom åka. Vid något tillfälle åkte han eventuellt enligt önskemål från Hugh Rodley. Resorna syftade till att göra i ordning dokument. Affären skulle färdigställas. I Schweiz träffade han Torgny Jönsson,

Sture Lindqvist och Martin Schläpfer. Stig Berglöf besökte inte några banker. Resorna ledde inte till något annat än att han undertecknade ett antal handlingar. Vid ett tillfälle träffade han Mark Holland, Hugh Rodley och Bernard Davies. Anledningen var att nämnda personer hade ett sammanträde där. Vid ett annat tillfälle blev han ombedd av Torgny Jönsson eller Hugh Rodley att åka till London. Stig Berglöf skulle utnämnas till ordförande i en stiftelse som skulle sättas upp. I samma veva skulle även pengar utbetalas. Torgny Jönsson kände engelsmännen, vilka deltog i den stora affären. När han fick besked att Hugh Rodley var misstänkt för bedrägeri i England ifrågasatte han uppgifterna. Han uppfattade Hugh Rodley som en bildad person och tyckte bra om honom. Hugh Rodley gav trovärdighet till den stora affären. Hugh Rodley var ordförande i den kommission som tillsattes. Kommissionens uppdrag var att föra affären framåt och jämka samman alla olika intressen.

Rickard Andersson hade en stor roll i affären. Till en början var Rickard Andersson den stora promotorn. Rickard Andersson berättade om hur affären utvecklade sig och vilka personer som var inblandade. Han drog även in pengar. Vid ett tillfälle gjorde Stig Berglöf en insättning om 200 000 kr. Pengarna gick till Rickard Andersson, inte Torgny Jönsson. Rickard Andersson kom senare att spela en mindre roll. Även Sture Lindqvist bidrog med information.

Stig Berglöf fick garantier överlätna till sig från Björn Inganäs. Han tror att han försökte återropa garantierna gentemot NAS via en gemensam aktion. Stig Berglöf gjorde även tre stora utlåningar till Hugh Rodley. Det var två betalningar om 250 000 pund vardera. Han minns inte det tredje beloppet. Anders Bülundh var närvarande vid ett polisförhör. Han fick information från denne under årens lopp. Han minns inte att han och Torgny Jönsson pratat om HSH Nordbank. Han känner inte till namnet Sergio Silver Duran. Han känner igen namnet First Geneva.

Anders Bülundh: Han är grafisk formgivare och driver sedan 1987 egen reklamverksamhet. Hösten 2003 blev han uppringd av Torgny Jönsson. Torgny Jönsson berättade att han var hotad och behövde låna pengar. Eftersom Anders Bülundh inte hade några pengar blev det inget lån den gången. Han gjorde istället sin första betalning den 27 december 2004 då han betalade bl.a. flygbiljetter åt vissa personer som Torgny Jönsson ville ha ett gott förhållande till. Denna betalning, liksom övriga betalningar, gjorde han enligt instruktion från Torgny Jönsson. Det var Torgny Jönsson som berättade vilket konto pengar skulle sättas in på. Anders Bülundh såg inbetalningarna som lån till Torgny Jönsson. Anders Bülundh krävde att Torgny Jönsson skulle skriva ned var och när pengarna skulle återbetalas. Det utlovades oftast återbetalningsfrister på några veckor. Magnus Eriksson, Rickard Andersson och Sture Lindqvist garanterade att det fanns pengar. Sammanlagt gjorde Anders Bülundh inbetalningar om 1 152 314 kr.

Till en början hade Torgny Jönsson idéer om hur han skulle tjäna pengar på att hjälpa oljeshejker att få ut pengar från försäljning av embargoolja. Sedan talades det

om kapitalförsäkringar. Torgny Jönsson förklarade vid ett tillfälle år 2004 att Malom Ltd var ett offshorebolag som han ägde och som innehade fyra kapitalförsäkringar. Köparen av Malom Ltd skulle förvärva bolaget med kapitalförsäkringarna med 20 procents rabatt. Värdet på kapitalförsäkringarna skulle utfalla till betalning den sista december 2005. Kapitalförsäkringarna var värda ca 21 miljarder kr. Anders Bülundh fick aldrig se några värdepapper. Han vet inte om det fanns ett bolag registrerat under namnet Malom Ltd. Han efterfrågade bolagshandlingarna men fick aldrig se några. Sedan kom en tavla av Rafael in i bilden. Torgny Jönsson ägde inte tavlan men skulle tjäna pengar genom att sälja den åt ägaren. Därefter kom Allan Coburn Smith och Mark Holland samt bolaget Lexius in bilden. Enligt en handling från Clariden hade Lexius sålt värdepapper till ett stort amerikanskt försäkringsbolag. Tillgångar fanns i Lexius som i sin tur ägdes av Torgny Jönsson. Anders Bülundh fick uppfattningen att tillgångarna i Malom hade flyttats till Lexius. Enligt Rickard Andersson skulle tillgångarna betalas ut till alla investerare. Av olika anledningar kom inga pengar. Crédit Suisse tillsatte en kommission i vilken Hugh Rodley blev ordförande. Kommissionen skulle avsluta affären. Anders Bülundh fick hela tiden höra att utbetalningarna var nära förestående.

Anders Bülundh blev tillsänd flera handlingar. När han vid ett tillfälle år 2005 betalade Torgny Jönssons hotellräkning fick han en Performance Bond som säkerhet. Handlingen var undertecknad av Allan Coburn Smith på banken UCBT. Anders Bülundh trodde inte att han skulle få de 35 miljoner USD som nämndes i förbindelsen. Han kände dock visst hopp. Förbindelserna (fup 2 s. 366-368) fick han från Torgny Jönsson. Torgny Jönsson lade ofta ett högt utgångsbud för att sedan gå ner till ett lägre bud. Anders Bülundh är av uppfattningen att han fick falska handlingar från Torgny Jönsson. Anders Bülundh träffade aldrig Torgny Jönsson, engelsmännen eller Martin Schläpfer. Han tvivlade många gånger på Torgny Jönssons avsikter att betala. Investerarna diskuterade om de skulle polisanmäla Torgny Jönsson. Eftersom de ständigt fick ny information som visade att affären blev försenad blev det aldrig av.

Han förde en dagbok om vad som hände kring affärerna. Huvudrapportörer var Magnus Eriksson, Sture Lindqvist och Stig Berglöf. Även Magnus Eriksson lånade pengar av Anders Bülundh. Anders Bülundh visste inte att Magnus Eriksson hade fått pengar från Torgny Jönsson.

Lars-Arvid Skog: Han startade ett eget företag år 1968. Företaget är numera vilande. Lars-Arvid Skog träffade Torgny Jönsson första gången år 1992 i samband med att han arbetade som konsult för ett företag i Malmö. Därefter hade de ingen kontakt förrän Torgny Jönsson ringde upp honom omkring den 7 september 2004. Torgny Jönsson ville låna en miljon kr. Det var en fantastiskt fin investering som skulle göras. Torgny Jönsson nämnde inte vad det var för typ av investering. Sedermera fick han höra att det handlade om embargoolja, köp av finansiella instrument, försäkring av aktier m.m. Uppgifterna fick han från Torgny Jönsson,

Rickard Andersson, Sture Lindqvist och Magnus Eriksson. Vid den tidpunkten kände han inte till vad affären handlade om. Lars-Arvid Skog sa nej till att låna ut pengar. Han var osäker på Torgny Jönsson. Lars-Arvid Skog blev sedan uppringd av Stig Berglöf som lovade att gå i borgen för halva beloppet. Lars-Arvid Skog sa åter nej. Efter ett antal samtal erbjöd Stig Berglöf sig att gå i borgen för 800 000 kr av lånet, vilket Lars-Arvid Skog gick med på. Lars-Arvid Skog betalade in en miljon kr på Per Åströms konto enligt skriftligt uppdrag från Torgny Jönsson. Genom betalningen skulle det falla ut tio miljoner kr, men eftersom Stig Berglöf hade gått i borgen skulle de dela på pengarna. Lars-Arvid Skog uppfattade betalningen som en investering för egen räkning som Torgny Jönsson skulle göra i affären. Han skulle få en bra avkastning.

Lars-Arvid Skog gjorde sedan ytterligare insättningar. Torgny Jönsson fick även vid något tillfälle pengar i handen. Betalningarna föregicks av ett antal samtal, Email och SMS-meddelanden från Torgny Jönsson eller Torgny Jönsson och Rickard Andersson i kombination. Rickard Andersson hade en viktig roll. Vid ett tillfälle befann sig Torgny Jönsson och Rickard Andersson på ett hotell. De berättade att det hade uppstått vissa problem och att de behövde hjälp med betalning av en hotellräkning. Lars-Arvid Skog betalade samtidigt som han tyckte att det var märkligt.

Vid ett flertal tillfällen fick Lars-Arvid Skog löfte om lite extra pengar tillbaka. De belopp som Lars-Arvid Skog skulle erhålla blev högre med tiden. I början fick han en revers genom vilken han lånade ut en miljon kr mot ett arvode på tio miljoner kr. När beloppen blev orealistiskt höga blev han allt mer skeptisk. Vid ett tillfälle skulle han få 196 miljoner kr. Han trodde inte på de fantasisummor som utlovades. Däremot trodde han länge att han skulle få tillbaka sina pengar. Personer i hans omgivning var, som han uppfattade det, av samma uppfattning och det bidrog till den positiva bilden, däribland Sture Lindqvist. Lars-Arvid Skog fick SMS-meddelanden från Sture Lindqvist om att pengarna skulle komma. Detta bidrog till att Lars-Arvid Skog fortsatte att hoppas på pengar.

Han kände inte till att betalningen om en miljon kr till Per Åström sedan splittrades upp och fördelades till kriminella personer i Malmö. Han trodde att Torgny Jönsson skulle investera pengarna i den fantasiska affären i utlandet. Avslutet skulle ske ganska kort efter betalningen. Hans pengar var de sista som skulle in innan allt skulle falla på plats. När tiden gick ut hände ingenting. Vid många tillfällen, mellan 50 och 100 gånger, fick han höra att pengarna skulle komma. Han fick förklaringar till dröjsmålen av bl.a. Torgny Jönsson. Det handlade om att investerarna respektive långgivarna i Sverige pratade för mycket och att de av säkerhetsskäl fick ligga lågt ett tag. Det var även personer som var bortresta och ett bolag vid namn Evergreen som skulle köpa värden i Malom. Efter Malom talades det om bolaget Lexius Ltd. Han fick uppfattningen att Torgny Jönsson ägde Lexius. Under hösten 2006 kom engelsmännen Mark Holland, Hugh Rodley m.fl. in i bilden.

Lars-Arvid Skog fick aldrig några pengar tillbaka. Han fick däremot en resa till Zürich betald. I april 2008 blev han beordrad av Torgny Jönsson att infinna sig i Zürich en viss dag. Lars-Arvid Skog skulle besöka en bank och hämta sina pengar. Datumet blev sedan framflyttat och han fick inga pengar. Han minns inte vad han fick för förklaring till förseningen. När Torgny Jönsson behövde pengar vid ett tillfälle i augusti 2006 fick Lars-Arvid Skog en handling från Torgny Jönsson (fup 11 s. 88). Förmodligen var det för att Lars-Arvid skog skulle bidra med mer pengar. Handlingen skulle även stärka hans sviktande trohet och lojalitet. Torgny Jönsson uppgav att handlingen visade att det fanns tillgångar. Lars-Arvid Skog trodde inte på att det fanns tillgångar på 100 miljarder USD. Han gjorde ingen betalning med anledning av handlingen.

Torgny Jönsson: Av det belopp om 670 000 kr avseende Berndt Andersson som inte vitsordas avser 280 000 kr ett lån som Berndt Andersson lämnade till Rickard Andersson den 29 december 2004. Beloppet avser även ett lån till Magnus Eriksson om 60 000 kr den 22 november 2004. Vidare avser beloppet ytterligare två lån till Rickard Andersson om 60 000 kr respektive 65 000 kr. Det innefattar även en betalning om 240 000 kr till ytterligare en person för ett aktieköp. Torgny Jönsson var inte inblandad i dessa betalningar. Rickard Andersson hade kontakt med Berndt Andersson innan Torgny Jönsson lärde känna Berndt Andersson. Magnus Eriksson ringde bara upp Berndt Andersson för att låna pengar.

Det finns flera orsaker till att de pengarna som målsägandena satte in sedan splittrades upp. Torgny Jönsson hade lånat pengar av olika personer som krävde betalning. En del av dem har kriminell bakgrund. I flera fall gjordes kontantuttag på växlingskontor. Pengarna överlämnades därefter till kurirer från utlandet. Anledningen till att pengar togs ut i kontanter var hans tvivelaktiga bakgrund. Mottagarna av pengarna ville inte ha något direkt samröre med honom. De ville inte att pengarna skulle kunna spåras till honom. När det gäller Jesper Lindell var det uttalat från engelsmännen att de ville ha kontanter. En stor del av pengarna som betalades till utlandet var motiveringspengar. Mottagarna ville inte att pengarna skulle synas på bankkontot. Åklagarens ekonomiska utredning är ofullständig.

Torgny Jönsson blev vilseledd av Hugh Rodley. Hugh Rodley var oerhört övertygande. Han omgav sig med personer som gav ett seriöst och övertygande intryck. Han visade även handlingar som övertygade Torgny Jönsson. Även andra engelsmän såsom Bernard Davies, Mark Holland, Sergio Silver Duran, Neil McPherson, Allan Coburn Smith, Brian Nailborough och Michael Shepherd deltog i vilseledandet. De förespeglade honom affärer och lösningar som sedan inte blev av. I mitten av mars 2008 insåg han att de affärer som Hugh Rodley förespeglat honom inte skulle bli av. Han insåg även att de pengar som han hade tagit in från målsägandena och vidarebefordrat till engelsmännen var förlorade.

Han medger att han vilseledde målsägandena från mars 2008, men inte på ett sätt som skulle leda till slutlig skada. Anledningen till att han erkände bedrägeri vid

häktningsförhandlingen den 8 januari 2008 var att han ville begränsa förundersökningen eftersom han ansåg att han inte skulle komma att få en rättvis prövning. Ett annat skäl var att Martin Schläpfer arbetade med en affär som skulle ge en lösning. Det stämmer att han erkänt bedrägeri även i polisförhör. Vad han uppgett i polisförhör stämmer inte.

Torgny Jönsson fortsatte inte att göra affärer med Hugh Rodley efter mars 2008. Trots de uppgifter som framkom om Hugh Rodley var det många som fortfarande litade på denne. Torgny Jönsson litade inte på Hugh Rodley. Torgny Jönsson bad Hugh Rodley sitta kvar vid hans sida för att få igenom affärer som skulle generera återbetalning. Hugh Rodley intygade att saker skulle hända, verbalt och i skrift, och pratade med vissa målsäganden, bl.a. Stig Berglöf. Torgny Jönsson berättade inte för målsägandena att det inte längre fanns någon affär med Hugh Rodley. Stig Berglöf visste redan under sommaren att det inte var affärer med Hugh Rodley som skulle generera återbetalning. Vad Hugh Rodley skulle säga och skriva kom från Torgny Jönsson. Hugh Rodley hade endast den kunskap som han fick från Torgny Jönsson. Det fanns ingen stor plan för vilseledandet. Det var fråga om att rädda situationen från dag till dag. Hugh Rodley krävde betalt och bedrev utpressning mot Torgny Jönsson. Torgny Jönsson betalade flera miljoner kr till Hugh Rodley och Bernard Davies.

När Torgny Jönsson fick reda på vad Hugh Rodley påstods ha gjort tog han kontakt med Mark Holland. Mark Holland kom till Sverige och lovade att ställa saker till rätta med hjälp av bolaget Astec Ltd. Torgny Jönsson kände inte till att bolaget inte fanns. Han litade på Mark Holland. Mark Holland redovisade att han det fanns stora affärer i Astec Ltd som var på väg att genomföras med Jyske bank och Sarasin. Affärerna skulle ge en otroligt bra avkastning. Mark Holland berättade att han hade tillgång till Medium Term Notes samt ingångar för inköp och utgångar för försäljning. Mark Holland behövde pengar för att köpa in dem. Torgny Jönsson stod för kostnader hänförliga till affären. Det stämmer att han vid ett tillfälle betalade 100 000 kr för att få överföra 900 000 kr till Mark Hollands konto. Det Torgny Jönsson sagt i polisförhör om att han inte gjorde någon affär med Mark Holland stämmer inte. Mark Holland fick ca fem miljoner kr från Torgny Jönsson från den 1 april 2008 fram till dess Torgny Jönsson greps. Torgny Jönsson skickade inte pengar till Mark Holland för att denne skulle vilseleda målsägandena.

Den stora förhoppningen att få pengar tillbaka knöt han till affären med Martin Schläpfer. Martin Schläpfer började prata om Nordbankaffären under våren 2008. Torgny Jönsson fick en kreditlimit hos HSH Nordbank (fup 12 s. 186) som skulle användas för handel med Medium Term Notes. Martin Schläpfer skickade ytterligare handlingar samt gjorde utfästelser. De träffade en överenskommelse om att Torgny Jönsson skulle stå för Martin Schläpfers privata kostnader. De skulle dela lika i affären. De skulle göra minst två-tre affärer i veckan. Varje affär skulle ge en vinst på åtta procent av 500 miljoner euro. Torgny Jönsson betalade 2-2,5 miljoner kr till Martin Schläpfer. Enligt Martin Schläpfer fanns det ingen risk i

affären. Han hade klart med ingång och utgång. Torgny Jönsson blev vilseledd av Martin Schläpfer angående Nordbankaffären. Han litade på Martin Schläpfer men har inte längre något förtroende för honom. Affären var inte klar när Torgny Jönsson greps. Torgny Jönsson blev förevisad reviderade balansräkningar som visade att moderbolaget NAS hade tillgångar på många miljarder kr. Torgny Jönsson kontrollerade Martin Schläpfers uppgifter med Mark Holland och vice versa.

Av en handling (fup 13 s. 93) framgår att affären skulle vara klar den 10 september 2008. Han fick handlingen från Martin Schläpfer. Innehållet är korrekt. Torgny Jönsson kände inte till att Mirror of Annart Promotion Ltd var avregistrerat. Handlingen var inte avsedd för att blåsa folk på pengar på sätt som nämns i samtalet med Filip Cicek. Han och Filip Cicek hade en viss jargong.

Torgny Jönsson har ett 40-tal fordringsägare. Baserat på målsägandenas skadeståndstalan uppgår skulderna till totalt 130-140 miljoner kr. Kriminella personer har i många fall krävt höga räntor. De löften om avkastning som målsägandena fått är baserade på de utfästelser som Torgny Jönsson fick. På civilrättslig grund kan de kräva honom på mer pengar. Det var både hans avsikt och tro att han skulle kunna betala tillbaka pengarna, även efter mars 2008. Han har inga pengar undanstoppade. Han har dock garantier från NAS på 200 miljoner kr.

År 2001-2002 skulle Torgny Jönsson och Trust Management förvalta pengar åt klienter på BNP Paribas i Dubai. Fares Haider bjöd ner honom till Dubai. Torgny Jönsson skulle förvalta 55-60 miljoner USD. BNP Paribas var intresserad av Torgny Jönssons kontakter med Centraprive och Cantrade. Bankerna hade en otrolig utväxling på sina pengar. Pengarna skulle skickas via Libanon and Gulf Bank i Beirut. Därifrån skulle pengarna skickas till Centraprive och Cantrade i Zürich. Torgny Jönsson och Trust Management skulle dela på den avkastningen som kom från bankerna efter att kapitalägarna hade fått den avkastning som de krävde. Centraprive skulle köpa upp leasing- och fakturastockar.

Malom Ltd under bildande, Trust Management och de investerare som BNP Paribas hanterade pengarna åt träffade ett avtal som angav fördelningen av utfallet av placeringarna samt hur pengarna skulle hanteras. Torgny Jönsson företrädde Malom Ltd. Han har inte sparat avtalet. Om avtalet finns kvar finns det hos BNP Paribas eller Trust Managements företrädare Nick Turner. Avtalet fanns även hos Property Express. Det finns även ett vinstdelningsavtal som tillkom år 2003. Avtalet är deponerat på NAS. Torgny Jönsson har inte sparat avtalen eftersom de blev oväsentliga när förutsättningarna sedan ändrades. Han har haft avtalen. De fanns hos Unicorn för hans räkning.

Efter rättegången år 2003 hade förutsättningarna förändrats. I september-oktober 2003 fördes pengarna vidare till Societé Generale i Marocko. Eftersom pengarna hade tillkommit genom affärer som gjorde att BNP Paribas inte öppet kunde

redovisa pengarnas ursprung, fanns de på ett icke räntebärande konto. Planen var att pengarna sedan skulle gå direkt till någon av bankerna i Schweiz eller Liechtenstein. Eftersom bankerna inte kunde redovisa pengarnas ursprung på ett tillfredställande sätt var det inte lätt att hitta banker som kunde ta emot pengarna. De såg en alternativ väg. Trust Management öppnade ett underkonto på Societé Generale till vilket pengarna fördes och spärrades. Pengarna spärrades eftersom banken skulle kunna ställa ut ett Certificate of Deposits. Med hjälp av detta skulle de kunna ta sig in i bankerna i Schweiz och få en kredit med vilken de skulle handla värdepapperna och därigenom skapa avkastning. På grund av pengarnas ursprung gick det dock inte. Bankerna krävde en god dokumentation.

I juli 2003 upprättades ett avtal mellan Trust Management, BNP Paribas och alla investerare. Tanken var att pengarna skulle användas för handel i värdepapper. Trots försök tjänade de inga pengar. I oktober-november 2003 anlät Trust management NAS som payagent. Under hela år 2004 provade de olika vägar. NAS förklarade vid flera tillfällen under år 2003 att de var klara men affärerna kom aldrig igång. Strax innan jul år 2003 besökte Torgny Jönsson Martin Schläpfer på NAS kontor i Schweiz. Martin Schläpfer hade berättat att de hade gjort klart med en väg att få in pengar och att de därigenom kunde sätta igång handeln. Väl på mötet sa Martin Schläpfer att det inte skulle bli klart innan helgerna.

När de kreditförsäkringar som Torgny Jönsson fått löpte ut den 31 december 2005 stod det klart för honom att det inte skulle komma ut något av affären med BNP Paribas. Kreditförsäkringarna var framtagna och delvis utställda mot investeringskapitalet som fanns hos Societé Generale som säkerhet, och delvis mot aktier. Fyra kreditförsäkringsbolag hade ställt ut garantier.

Det fanns flera möjligheter att tjäna pengar i Malomaffären. En möjlighet var att placera pengarna som fanns på Societé Generale. En annan möjlighet var att med hjälp av Certificate of Deposits låna upp pengar och tjäna pengar i värdepappershandel. En tredje möjlighet var att sälja den plattform som detta innebar. En fjärde möjlighet var att sälja kreditförsäkringarna.

De pengarna som målsägandena satte in användes delvis till Malomaffären. En stor del av de kostnader som Torgny Jönsson hade täcktes av pengar som han lånade från målsägandena. Det var kostnader för bl.a. Due Dilligence och revision. Strax under 100 miljoner kr gick till kostnader relaterade till Malomaffären. Han har inga handlingar som visar att han har haft dessa kostnader. Det finns en del fakturor. Det finns även olika personer som kan intyga att pengarna gick till de kostnaderna.

Allan Coburn Smith och hans medarbetare föreslog att de skulle plocka ihop alla sina Medium Term Notes och skapa en affär utifrån det. De skulle antingen belåna eller sälja värdepapperna. I januari år 2006 registrerade och betalade Allan Coburn Smith bolagen Mirror of Annart och Mirror of Malom. Torgny Jönsson skulle tjäna pengar genom att svara för alla kostnader. Under perioden januari-juni 2006

betalade han 10-15 miljoner kr. Pengarna lånade han från olika personer. Det var inte målsägandenas pengar som användes. Betalningarna gjordes kontant. Han har inte kvar någon handling avseende affären. Han trodde inte att en sådan skulle komma till användning. Allan Coburn Smith sa att affären skulle genomföras. Torgny Jönsson fick handlingar som visade hur affären framskred. First Geneva Bank skulle sköta utbetalningarna. Han fick ett kontoutdrag från Clariden tillsänt till sig från Allan Coburn Smith som visade på tillgångar på 113,5 miljarder USD. Torgny Jönsson skickade kontoutdraget till bl.a. Lars-Arvid Skog. Torgny Jönsson skickade två kurirer för att kontrollera uppgifterna. Via Mark Holland fick han sedan veta att Clariden hade misslyckat med att få värderingarna verifierade. Mark Holland berättade även att han hade en möjlig lösning.

I september-oktober år 2006 introducerade Mark Holland och Neil Mcpherson honom för Hugh Rodley. Hugh Rodley skulle genom sitt bolag, Equity Securities, handla med Medium Term Notes. I december år 2006 undertecknade Torgny Jönsson, Hugh Rodley, Douglas Bradock och Mark Holland ett vinstandelsavtal. Avtalet finns hos Mark Holland. Torgny Jönsson har ingen kopia på avtalet. Torgny Jönsson skulle svara för kostnaderna och de skulle dela lika på vinsten. Kostnaderna uppgick till 15-17 miljoner kr. Han betalade kontant eftersom de andra inte ville att pengarna skulle kopplas till honom. Han blev utlovad en snabb affär. De första pengarna skulle komma redan i slutet av januari år 2007.

Torgny Jönsson vet inte vem som författade de Email som skickades till Berndt Andersson fram till slutet av februari 2008. Torgny Jönsson medverkade inte till att översätta dem. Han gjorde en del översättningar åt Hugh Rodley av de Email som skickades därefter. Han vet inte om Mrs Kroon finns. Det fanns dock en kvinna som pratade svenska och som hjälpte till med översättning av Email. Douglas Bradock är inte samma person som Bernard Davies. Det var Bernard Davies som Berndt Andersson träffade.

Torgny Jönsson betalade premierna för NAS-garantierna i dess helhet. Premierna uppgick till 1,5 procent av garantibeloppet. Betalningen gjordes huvudsakligen kontant på NAS kontor i Schweiz. Han har inte någon handling som bekräftar det. Garantierna är utställda i original och utgör i sig kvitto på att de är betalda. Garantierna är värda 200 miljoner kr. Att NAS förklarar att de inte tänker betala ut pengar enligt garantierna innebär inte att de är ogiltiga. Garantierna gäller. För att få ut pengar enligt garantierna måste man stämma NAS. Det visste han inte när de utställdes. När Torgny Jönsson vid ett tillfälle krävde betalning enligt sin personliga garanti gentemot NAS förklarade Martin Schläpfer att NAS skulle hoppa av som payagent om han krävde betalning. Garantin i original finns hos en viss person.

Garantierna som ställdes ut i original var till för att skydda målsägandena, ingen annan. Per och Willis Thulin, Mats Ekstedt, Anders Bülundh, Anders Carlsson fick inte några giltiga garantier. De garantier som inte skickades ut i original saknar värde. Om affären inte skulle gå hem hade Torgny Jönsson låtit dem omfattas av

hans privata garanti. Även Leif Andersson var beredd att avstå en del av sin garanti. Sammantaget hade garantierna kunnat täcka de pengar som målsägandena satt in.

Innan Torgny Jönsson skickade brevet avseende garantierna till NAS (fup 9 s. 227) hade han fått information från Ernst & Young om att Malomaffären skulle vara klar innan årsskiftet 2004/05. Han kontrollerade med Ernst & Young att uppgiften stämde. Detsamma gjorde Sture Lindqvist. De målsäganden som var med i Malomaffären satte denna affär före allt annat. Ett payagentavtal hade träffats med NAS. Enligt uppgörelsen med Property Express skulle Ashton Rothbury vara payagent. Torgny Jönsson tog därför kontakt med Martin Schläpfer och förklarade att NAS skulle frånträda som payagents. Martin Schläpfer krävde att Torgny Jönsson skulle skriva brevet. Martin Schläpfer krävde även betalt. Torgny Jönsson skulle täcka NAS kostnader samt ersätta Martin Schläper privat. Innan Torgny Jönsson skrev brevet till NAS förvissade han sig om att det inte hade rättsverkan mot tredje man. Brevet påverkar inte originalgarantiernas giltighet. Det låg i alla målsägandens intresse eftersom de ville ha ut pengarna i Ashton Rothbury.

Malom och Annart var under bildande. Bolagen blev aldrig registrerade. Ett bolag skulle tillse att de båda bolagen registrerades. Alla handlingar var klara. Det var från början bestämt att de skulle avvakta med registreringen till dess affären var klar. De ville inte exponera affären. Målsägandena kände till detta. Lexius var ett bolag som skulle bildas av Tammarin för uppgörelsen med Tammarind Inc. Bolaget bildades dock aldrig. Torgny Jönsson var inte inblandad i bildandet. Istället kom det projekt som Torgny Jönsson drev med Equity Securities att kallas för Lexius. I Lexiusprojektet fanns det tillgångar i Equity Securities i form av Medium Term Notes som skulle likvideras. Han fick se handlingar som visade att det fanns tillgångar. Kommissionen var den grupp som bildades den 21 december 2006 vid mötet på Crédit Suisse.

Det finns inte någon dokumentation över hans affärer med Bernt Andersson. Berndt Andersson blev 2007 erbjuden att få sina pengar tillbaka men han ville fortsätta. Även Björn Inganäs blev erbjuden att få pengarna tillbaka. Målsägandena var inte intresserade av att få tillbaka de pengar som de satsat. De ville ha den utlovade vinsten. Willis och Per Thulin lånade aldrig ut pengar direkt till Torgny Jönsson. Utlåningen var en sak mellan Per och Willis Thulin samt Berndt Andersson. Torgny Jönsson tog emot pengar från Per och Willis Thulin. Torgny Jönsson utlovade dem 89,5 miljoner USD tillbaka. Han trodde inte att han skulle få ut så mycket pengar. Han var dock säker på att Nordbankaffären var klar precis då och att den skulle generera otroligt mycket pengar. Det är riktigt att Björn Inganäs lånade ut pengar på grund av att Torgny Jönsson var jagad av olika personer. Björn Inganäs utlovades tio gånger pengarna tillbaka. Det stämmer att Mats Ekstedt var i Schweiz på Torgny Jönssons uppdrag. Mark Holland hade berättat att affären i princip var klar. Vid varje tillfälle som Torgny Jönsson låtit målsägandena resa till Schweiz har Torgny Jönsson i sin tur fått trovärdiga utfästelser. Sture Lindqvist hade egentligen inte någonting med Torgny Jönssons affärer att göra förrän våren år 2006. Sture Lindqvist

vidarebefordrade information åt Torgny Jönsson. Sture Lindqvist hade möjlighet att kontrollera informationens riktighet. Torgny Jönsson betalade Sture Lindqvist. Rickard Anderssons roll var närmast identiskt med Torgny Jönssons roll under tiden fram till den 31 december 2005. Vissa personer hade Rickard Andersson mer kontakt med än Torgny Jönsson. Rickard Andersson såg avtalet med BNP Paribas. Efter mars 2006 har han inte träffat Rickard Andersson.

Sommaren år 2004 ringde Magnus Eriksson och berättade att han och Rickard Andersson hade en kontakt i Göteborg som de hade lånat pengar ifrån. De bad Torgny Jönsson ringa Runo Gillholm. Magnus Eriksson sa att Torgny Jönsson inte skulle använda sitt riktiga namn. Rickard Andersson sa att Torgny Jönsson kunde använda Rickard Anderssons namn. Torgny Jönsson ringde upp Runo Gillholm som gjorde en insättning. När Runo Gillholm vid ett senare tillfälle ville närvara vid en telefonkonferens som Torgny Jönsson skulle hålla i förstod Magnus Eriksson och Rickard Andersson att det skulle komma att avslöjas. Torgny Jönsson blev ombedd att åka hem till Rickard Andersson. Väl där blev Torgny Jönsson slagen av Rickard Andersson. För att få lämna bostaden tvingades han skriva handlingen i vilken han förklarar att han lurat Runo Gillholm. Torgny Jönsson ringde sedan upp Runo Gillholm och berättade att han i själva verket var Torgny Jönsson.

Under de senaste åren försörjde sig Torgny Jönsson huvudsakligen genom lån, bl.a. från målsägandena. Det kan stämma att hans kostnader för försörjning och uppehälle uppgick till sammanlagt ca tre miljoner kr under perioden december 2007-juni 2008. De hade bevakning dygnet runt över bostaden. Bevakningskostnaderna uppgick till 35 000-50 000 kr per vecka. Bostaden hyrde de för 12 500 kr i månaden. Torgny Jönsson hade tre hyrbilar som kostade totalt 9 000 kr i veckan. Han hade kostnader för telefon med 15 000 kr i månaden. Han har inte längre några skatteskulder. Personer inom ODL-gruppen gick vidare till de personer som de hade kommit i kontakt med via Torgny Jönsson.

Sture Lindqvist: Han har 320 akademiska poäng i juridik och ekonomi. Sedan år 2003 praktiserar han juridik. Tidigare arbetade han som ekonomichef eller VD för olika bolag. År 2003-2004 var han anställd på en advokatbyrå. Sedan dess driver den egna verksamheten Brahe Juridik. Han träffade Torgny Jönsson första gången i Malmö. Det var samma dag som den förra rättegången avslutades. Han hade tidigare hört talas om Torgny Jönsson via Rickard Andersson. Någon gång i oktober 2003 befann sig Sture Lindqvist hemma hos Rickard Andersson. Rickard Andersson berättade om affären. Sture Lindqvist kände till att Rickard Andersson hade satsat pengar i affären. Anledningen till att Rickard Andersson berättade om affären var att han ville att Sture Lindqvist skulle överta ett informationsansvar. Rickard Andersson beskrev bakgrunden till affären. Från början var det ett gäng araber som ville satsa sina pengar men av något skäl hade svårt att hantera det. Affären – som hade stoppats upp i samband med att Torgny Jönsson greps någon gång år 2002-2003 – hade kommit i gång igen. Det fanns ett antal kreditförsäkringar i fyra återförsäkringsbolag. Kreditförsäkringarna skulle användas som säkerhet för

en affär i värdepapper. Bolaget Malom Ltd, som ägdes av Torgny Jönsson och Rickard Andersson, samarbetade med Trust Management. Rickard Andersson visade upp handlingar såsom sekretessförbindelser och bankcertifikat. Från att ha varit skeptisk blev Sture Lindqvist övertygad om affärens riktighet. Rickard Andersson var långgivare/investerare. Eftersom Rickard Andersson hade satsat mycket pengar hade denne arbetat nära Torgny Jönsson och på så vis satt sig in i affären. Övriga personer som hade satsat pengar ville ha information från Rickard Andersson. Av denna anledning ville Rickard Andersson ha avlastning från Sture Lindqvist. Sture Lindqvist såg Rickard Andersson som sin uppdragsgivare. Sture Lindqvist fick information från Rickard Andersson som han vidarebefordrade. Förutom Rickard Andersson fick han mycket information från Torgny Jönsson. De träffade inte något avtal. Det var underförstått att Sture Lindqvist skulle få betalt för sitt arbete. Sture Lindqvist blev i november 2003 ombedd av Rickard Andersson att följa med till Schweiz. Antalet personer som Sture Lindqvist skulle informera ökade från tio personer till ca 100 personer.

Sture Lindqvists engagemang blev allt större under år 2004. Han och Rickard Andersson åkte till Schweiz för att affären skulle avslutas. Enligt Rickard Andersson skulle affären avslutas vid årsskiftet 2003/04. Så skedde dock inte. I Schweiz träffade han olika personer, bl.a. Martin Schläpfer på NAS, Ali Ashlan på Unicorn, Allan Coburn Smith samt en banktjänsteman på Dresdner Bank. Dresdner Bank skulle hantera en del av transaktionen vid affärens avslut. Att Sture Lindqvist skulle ha varit inblandad i komplexa förhandlingssituationer är en överdrift. Resorna till Schweiz ägde rum under perioden 2003-2008. Det huvudsakliga resandet gjordes år 2004-2006. Det fanns ett önskemål från långgivarna att Sture Lindqvist skulle delta aktivt i affären och bevaka långgivarnas intresse. Anledningen till att han åkte ner till Schweiz var oftast att affären skulle avslutas och pengarna skulle betalas ut. Han skulle även sköta den praktiska hanteringen av utbetalningarna. Oftast var det Torgny Jönsson som talade om när det var dags att åka till Schweiz. Det hände ofta att han åkte till Schweiz för att invänta klartecken från banker på att det är klart utan att det hände något. Han var till och från skeptisk till att det inte blev något avslut. Han trodde ändå att det fanns en affär. Till en början bekostade Torgny Jönsson resorna. Ganska snart fick Sture Lindqvist bekosta resorna själv. Torgny Jönsson utlovade Sture Lindqvist en bra ersättning vid affärens avslut. Torgny Jönsson gav olika löften om ersättning. Efter något år utlovade han 10 miljoner kr. Senare fick han löften på större belopp. Som mest utlovades 25 miljoner USD. Han tog inte det löftet på allvar. Han var dock övertygad om att det skulle bli ett avslut på affären och att han skulle få en skälig ersättning. Uppdraget från Rickard Andersson avtog efterhand.

Sture Lindqvist fick se en mängd handlingar avseende affären. Vissa handlingar visade att det faktiskt fanns tillgångar, exempelvis dokumentet från Clariden. Han tog även del av handlingar från flera stora banker som visade på stora säkerheter. Vid ett tillfälle skickade Torgny Jönsson sådana dokument. Sture Lindqvist gjorde ingen kontroll med bankerna på grund av banksekretess.

Affärens karaktär förändrades några gånger. Anledningen var att de personer som haft i uppdrag att avsluta affären inte har klarade av sina uppdrag. Han kände till att Torgny Jönsson tog in pengar från långgivare/investerare under perioden 2003-2008. Torgny Jönsson berättade att själva affären var färdiginvesterad men att det behövdes pengar till att täcka olika kostnader för att avsluta affären. Det var fråga om kostnader för bl.a. advokater, konsulter och resor. Det sades ofta att det endast återstod någon liten detalj. Han kontrollerade aldrig kostnaderna. Däremot kontrollerade han vissa andra uppgifter.

Under perioden oktober 2003 till sommaren 2004 arbetade han ca 75 procent av ordinarie arbetstid med affären. Siffran steg sedan till 200 procent. Han finansierade resor och uppehälle genom att avyttra tillgångar. År 2007 fick han i uppdrag av Torgny Jönsson att vara hans kommunikationslänk när denne avtjänade ett fängelsestraff. Uppdraget avslutades när Torgny Jönsson släpptes. För arbetet fick Sture Lindqvist 400 000-500 000 kr. Torgny Jönsson lånade en del pengar av Sture Lindqvist. En del fick han tillbaka. Torgny Jönsson är fortfarande skyldig honom ett par hundra tusen kr.

Sommaren 2004 blev han uppringd av Magnus Eriksson som berättade att han och Rickard Andersson hade kontakt med Runo Gillholm. Runo Gillholm betalade in en miljon kr till Sture Lindqvists konto. Sture Lindqvist skickade sedan vidare pengarna till bl.a. Rickard Andersson. Sture Lindqvist skickade även en bekräftelse till Runo Gillholm (fup 12 s. 22). Sture Lindqvist tror inte att Torgny Jönsson var involverad i denna transaktion. Han utgick ifrån att Torgny Jönsson fanns med i bakgrunden men det var Magnus Eriksson som dikterade vad som skulle stå i bekräftelsen. Det var Rickard Andersson som var säljare av Malom Ltd. Rickard Andersson var behörig ställföreträdare och Sture Lindqvist utgick ifrån att han fick informationen från Rickard Andersson.

År 2007 öppnade han ett privatkonto hos Swedbank. Kontot skulle användas som ett klientmedelskonto. Torgny Jönsson gav honom i uppdrag att ta emot pengar. Pengarna, totalt 12,4 miljoner kr, vidarebefordrade Sture Lindqvist till olika personer under den tid som Torgny Jönsson satt frihetsberövad och inte själva kunde utföra transaktionerna. Det var i huvudsak Torgny Jönsson som anvisade vart pengarna skulle överföras. Även Hugh Rodley anvisade honom vid något tillfälle. Betalningarna hade med affärerna att göra och avsåg olika typer av kostnader. Sture Lindqvist visste inte namnet på alla mottagare. Rickard Andersson berättade att några av dem var kriminella. Sture Lindqvist kände till att Torgny Jönsson dömdes för bedrägeri år 2003.

Rickard Anderssons roll förändrades över tiden. Till en början var han insatt i affären eftersom han hade satsat mycket pengar. Sedan var han en del av affären. Mot slutet hamnade han lite vid sidan om. Under en tid fanns det schism mellan Knights of Malta och några personer i Evergreen Alliance. Rickard Andersson tog

ställning för Evergreen. Torgny Jönsson arbetade för Knights of Malta. Det uppstod en spricka mellan Rickard Andersson och Torgny Jönsson. Detta var år 2006.

Sture Lindqvist skrev bekräftelsen (fup 4 s. 416) på uppdrag av Rickard Andersson eller Torgny Jönsson. Sture Lindqvist var av uppfattningen att Rickard Andersson gjorde sådana typer av överenskommelser med investerare. Det som står i handlingen stämmer. Sture Lindqvist stämde inte av uppgifterna med NAS. Han litade på Rickard Andersson eller Torgny Jönsson. Sture Lindqvist såg garantierna.

Bekräftelsen till Berndt Andersson daterad den 15 juni 2004 (fup 4 s. 431) upprättade Sture Lindqvist på uppdrag av Torgny Jönsson. Sture Lindqvist hade fått den information som finns i handlingen. Han upprättade även bekräftelsen till Maria och Daniel Larsson daterad den 28 september 2004 (fup 4 s. 432). Han tror att han fick uppgifterna från Rickard Andersson. Förmodligen var det även Rickard Andersson som gav Sture Lindqvist uppdraget att skriva handlingen. Sture Lindqvist skrev även meddelandet till alla investerare daterat den 4 juni 2006 (fup 4 s. 505). Han hade fått dokumentation från Allan Coburn Smith och UCBT. Sture Lindqvist bedömde innehållet som korrekt. Anledningen till att konsultavtalet mellan Hugh Rodley och de svenska långivarna skrevs (fup 12 s. 355) var att Hugh Rodley skulle utföra uppdrag åt de svenska långivarna. Arvodet skulle komma ur Hugh Rodleys uppdrag. Brahe Juridik tog ingen risk eftersom avtalet stipulerar att ersättning endast utgår om Hugh Rodley utför arbete. Det skedde ingen fakturering eller betalning från Brahe Juridik. Det är inte något skenavtal från Sture Lindqvists sida. Han tog emot fakturorna (fup 12 s. 369) först dagen innan han fördes av engelsk polis. Han hade inte sett dem dessförinnan. Sture Lindqvist anser att Hugh Rodley använde sig av avtalet på ett bedrägligt sätt. Bekräftelsen till Howell & Co Solicitors (fup 4 s. 302) skrev han på uppdrag av Hugh Rodley. Sture Lindqvist kände till att Per Overdal och Berndt Andersson hade skickat pengar till Hugh Rodley. Brevet till Rickard Andersson (fup 4 s. 595) skrev han i december 2005. Vid det tillfället trodde han inte på affären. Det var så till och från. Handlingen från Clariden (fup 4 s. 400) fick han troligtvis från Rickard Andersson som i sin tur hade fått den från Torgny Jönsson. Sture Lindqvist fick uppfattningen att säkerheterna existerade. Han ifrågasatte beloppens storlek. Samtidigt fanns det anledning att tro att det fanns säkerheter på stora belopp för att handla med värdepapper. Handlingarna av sådan karaktär fick han huvudsakligen från Rickard Andersson, Magnus Eriksson och Torgny Jönsson.

Under år 2008 skulle det varje dag ske någon form av utbetalning. Han fick hela tiden förklaringen att det fanns olika hinder i bankväsendet i Sverige. Några utbetalningar skedde aldrig. Först på slutet fick han reda på att Torgny Jönsson kallat sig för Rickard Andersson. Han hörde talas om en person vid namn Fares Haider men träffade aldrig denne. Magnus Eriksson berättade vid något tillfälle att hade träffat Fares Haider.

Sture Lindqvist fick vid ett tillfälle ett dokument angående Nordbankaffären från Martin Schläpfer. Martin Schläpfer gav sken av att det skulle bli en affär. Det kan vara det dokument som åsyftas i Anders Bülunds rapportering den 5 augusti 2008 (fup 6 s. 362).

Efter att Torgny Jönsson hade gripits den 12 oktober 2008 blev han uppringd av Martin Schläpfer. Martin Schläpfer uppgav att han kunde presentera dokumentation från en bank i Schweiz som visade att det finns tillräckligt med pengar för att täcka alla svenska långivare. Martin Schläpfer berättade även att Torgny Jönsson var skyldig honom 700 000 euro. Om pengarna betalades in kunde han presentera bevis för en affär och att pengar skulle komma ut. Sture Lindqvist blev även uppringd av Hugh Rodley. Detta var den 23 oktober 2008. Hugh Rodley berättade att Mark Holland hade fört över 2 miljoner euro till Martin Schläpfer innan Torgny Jönsson greps. Martin Schläpfer hade sagt till Hugh Rodley att Torgny Jönsson var skyldig honom 780 000 euro.

Som muntlig bevisning har åklagaren vidare åberopat vittnesförhör med Per Åström, Jan Bennhagen, Magnus Eriksson och Rickard Andersson. Vidare har vittnesförhör åberopats med de schweiziska medborgarna Martin Schläpfer och Thomas Kostkiewicz.

Justitiedepartementet i Schweiz har, sedan framställning gjorts om tillstånd att höra Schläpfer och Kostkiewics som vittnen via videolänk, meddelat att något sådant tillstånd inte kan medges, då det saknas rättsliga förutsättningar att bifalla Sveriges framställan. Med anledning härav har Schläpfer och Kostkiewics kallats till huvudförhandlingen. Vid kontakt med tingsrätten har både Schläpfer och Kostkiewics framfört att de inte avser att inställa sig till huvudförhandlingen och de har inte heller infunnit sig. Med rättsens tillstånd har åklagarna åberopat de uppgifter som Schläpfer och Kostkiewics lämnat vid polisförhör i Schweiz.

Beträffande vittnena är att notera att de, med undantag för Kostkiewics, har delgetts misstanke om brott i det nu aktuella målet. Misstankarna har sedermera skrivits av och förundersökningen har i dessa delar lagts ned. Samtliga vittnen, möjligen med undantag för Kostkiewics, har på ett eller annat sätt och i mer eller mindre hög grad varit inblandade i den verksamhet som omfattas av åtalet mot Torgny Jönsson. Det kan på goda grunder antas att vittnena har egna intressen att bevaka. Dessa förhållanden medför att vittnenas uppgifter måste bedömas med stor försiktighet och att tilltron till och tillförlitligheten i uppgifterna i många avseenden kan ifrågasättas. Av dessa skäl har tingsrätten valt att avstå från att här redovisa vittnenas uppgifter.

Som skriftlig bevisning har åklagaren åberopat och föredragit den skriftliga bevisning som angetts i ansökan om stämning. Vidare har uppspelning skett av ett mycket stort antal telefonsamtal som spelats in vid hemlig telefonavlyssning. Även

Torgny Jönsson har åberopat viss skriftlig bevisning samt uppspelning av vissa telefonsamtal.

Tingsrätten gör följande bedömning.

År 2003 häktades Torgny Jönsson som misstänkt för bland annat grovt bedrägeri. Han var häktad fram till dess att huvudförhandlingen avslutades, då han försattes på fri fot. Torgny Jönsson hade redan vid den tiden, som framgått av hans egna uppgifter, betydande skulder till olika fordringsägare. Av Torgny Jönssons egna uppgifter har även framgått att han saknade förmåga att betala skulderna.

De gärningar som Torgny Jönsson nu är åtalad för tog sin början i maj 2003 och pågick fram till oktober 2008. På sitt sätt utgör de en fortsättning på ett affärsupplägg, som skall ha tagit sin början år 2001. Under tiden maj 2003 – oktober 2008 har Torgny Jönsson av de olika målsägandena lånat drygt 116 miljoner kr. Av de upplånade pengarna har endast en i detta sammanhang betydelselös del återbetalats. För återbetalningen har Torgny Jönsson använt pengar, som han har lånat av en annan av målsägandena. Detta förhållande visar i sig att Torgny Jönsson under hela den med åtalet avsedda tiden har saknat förmåga att fullgöra sina åtaganden mot målsägandena.

Torgny Jönsson har erkänt att han från mars 2008 vilselett målsägandena genom att förtiga vad han fått veta angående Rodleys brottslighet. Det kan noteras att den tidpunkt från vilken Torgny Jönsson erkänner att han vilselett målsägandena i tiden nära sammanfaller med när den hemliga telefonavlyssningen avseende Torgny Jönsson inleddes.

De belopp som Torgny Jönsson har förmått målsägandena att låna ut har satts in på konton tillhöriga personer som agerat på Torgny Jönssons uppdrag. De insatta beloppen har, vilket framgått av de åberopade flödesschemana, kort efter att de insatts på kontona slussats vidare till olika personer. Många av dessa har inte haft något med de av Torgny Jönsson uppgivna affärerna att skaffa. En del av mottagarna har ett minst sagt tvivelaktigt rykte. Torgny Jönsson har varit den som har bestämt hur de insatta medlen skulle fördelas. Att de utlånade pengarna använts på detta sätt har inte varit känt för långivarna. Redan att på sätt som skett använda de upplånade medlen till annat ändamål än för vad som får avses avtalat innebär att Torgny Jönsson har vilselett målsägandena.

Utredningen har vidare visat att det har förekommit kontanthantering i stor utsträckning samt att kurirer och andra företag än banker anlitas för transport eller överföring av pengar. Det är ett mycket dyrbart sätt att överföra pengar på och står i stark kontrast till den sakkunskap och professionalism, som, enligt vad Torgny Jönsson velat påskina, präglat de olika affärsuppläggen. Torgny Jönsson har inte

kunnat lämna någon trovärdig förklaring till att stora summor pengar har hanterats på sätt som skett. Vad som förekommit medför att det kan riktas starka tvivel om existensen av de påstådda affärerna.

De avlyssnade telefonsamtalen liksom e-mail och andra handlingar har visat att Torgny Jönsson genomgående har förespeglat målsägandena ett mycket snart avslut på ” affären”. Det kan ha rört sig om timmar eller någon eller några dagar. Härigenom har Torgny Jönsson också utfäst att målsägandena inom kort skulle återfå sina utlånade pengar jämte en betydande avkastning. Som ovan sagts har dessa löften aldrig infriats. Däremot har de gjorda utfästelserna från Torgny Jönssons sida oftast förutsatt att ytterligare lån lämnades för att lösa ett sista återstående problem av ett eller annat slag. Inte heller ett ytterligare lån har lett till att Torgny Jönssons löfte om betalning har infriats. Dessa omständigheter talar med all önskvärd tydlighet för att Torgny Jönssons löften om snar återbetalning inte har haft annat syfte än att genom vilseledande förmå målsägandena att låna ut ytterligare pengar.

I ett samtal har Torgny Jönsson uttryckligen uttalat att han avsett att ”skinna” en namngiven målsägande.

I ett annat samtal har Torgny Jönsson beskrivit hur man skall gå tillväga för att invägga långivaren i säkerhet. Tillvägagångssättet är att låna 100 och sedan betala tillbaka 50 för att därefter låna ytterligare 100. Det beskrivna tillvägagångssättet stämmer, framgått ovan, väl in på hur Torgny Jönsson har förfarit, när han har förmått makarna Larsson att låna ut pengar till honom.

Torgny Jönsson har lånat upp mer 116 miljoner kr. Pengarna har, enligt Torgny Jönsson, till större delen använts för olika affärer och därmed förbundna kostnader. Torgny Jönsson har emellertid inte förmått att visa en enda handling, som visar att de upplånade pengarna har använts för ändamål som Torgny Jönsson har påstått. Det har inte heller påträffats någon handling som visar vad pengarna eller delar därav har använts till.

I målet har det emellertid cirkulerat handlingar som uppenbarligen varit avsedda att styrka Torgny Jönssons kreditvärdighet. Ett exempel på en sådan handling utgörs av ett kontoutdrag från en bank utvisande att Torgny Jönsson hade tillgång till 113 miljarder USD. Enligt tingsrättens mening är det fråga om en helt orealistisk uppgift som saknar all trovärdighet.

Utredningen har vidare visat att Torgny Jönsson i sina kontakter med målsägandena inte har dragit sig för att uppträda under falskt namn. Detta kan inte ses som annat än som ett led i vilseledandet av målsägandena.

Av målsägandenas uppgifter har framgått att de på Torgny Jönssons uppdrag rest till Schweiz och England. Målsägandena har bibringats uppfattningen att resorna

haft samband med Torgny Jönssons påstådda affärer. I några fall har det sagts att resorna skulle utmynna i ett möte för att avsluta affärerna. Resorna har inte i något fall lett till något avslut. Inte sällan har målsägandena inte ens fått träffa någon person som skulle kunna ha anknytning till de påstådda affärerna. Utredningen har således visat att det varit fråga om meningslösa och obefogade resor. Med hänsyn härtill framstår det som näst intill uppenbart att syftet med resorna har varit att hos målsägandena vidmakthålla föreställningen att det fanns bakomliggande affärer som skulle generera mycket stor avkastning på utlånade belopp.

Vid en samlad bedömning av utredningen i målet finner tingsrätten att Torgny Jönsson har framkallat och vidmakthållit en oriktig föreställning hos målsägandena om pågående eller framtida affärer som skulle ge målsägandena mycket stor avkastning på de utlånade beloppen. Torgny Jönsson har i allt fall låtit förstå att målsägandena åtminstone skulle få tillbaka de pengar som de hade lånat ut.

Torgny Jönssons förfarande har inneburit vinning för Torgny Jönsson eller annan med 116 755 855 kr och motsvarande sammanlagd skada för målsägandena.

Torgny Jönsson har bestritt ansvar för brott på den grund att han inte haft för avsikt att orsaka målsägandena skada. Av utredningen har dock framgått att Torgny Jönsson vid otaliga tillfällen utlovat att målsägandena skulle återfå vad de lånat ut jämte en betydande avkastning på de utlånade pengarna. Som ovan sagts har dessa löften inte vid något tillfälle infriats. Härigenom är det styrkt att Torgny Jönsson saknat förmåga att fullgöra vad som avtalats. Detta har Torgny Jönsson varit väl medveten om. Vissa uttalanden som Torgny Jönsson har gjort och som framgått av den hemliga telefonavlyssningen måste anses ha visat att Torgny Jönsson även saknat vilja att fullgöra sina åtaganden. Torgny Jönsson har uppgett sig vara innehavare av garantier till betydande belopp. Han har dock inte utnyttjat dessa garantier för att fullgöra sina åtaganden mot målsägandena. Även detta förhållande måste anses visa att Torgny Jönsson saknat vilja att fullgöra sina åtaganden mot målsägandena.

Torgny Jönsson har när det gäller påståendet att han inte haft för avsikt att skada målsägandena hänvisat till att de flesta målsäganden har erhållit garantier utställda av NAS. Garantierna skulle innebära att målsägandena är garanterade betalning med det belopp som garantierna är utställda på. De målsäganden som hävdat sin rätt till betalning på grund av garantierna har nekats betalning. Torgny Jönsson har beträffande möjligheten att få betalning i enlighet med garantierna förklarat att det krävs att NAS moderbolag stäms. Utgången av en sådan talan är inte självklar och det krävs dessutom, som en målsägande uttryckte saken, ”finansiella muskler”. Värdet av sådana garantiutfästelser måste bedömas som mycket tveksamt och garantierna medför under alla förhållanden inte att Torgny Jönsson därigenom fritas från ansvaret att ha förorsakat målsägandena skada. Även detta förhållande har Torgny Jönsson varit fullt medveten om. Torgny Jönssons uppsåt har därför omfattat den skada som målsägandena orsakats genom Torgny Jönssons förfarande.

På grund av vad ovan anförts finner tingsrätten utrett att Torgny Jönsson har vilselett målsäganden på sätt åklagaren har påstått och att han har förtigit att han saknat såväl vilja som förmåga att fullgöra sina åtagande mot målsägandena. På grund härav och då Torgny Jönssons förfarande inneburit vinning för honom eller annan med 116 755 855 kr och en sammanlagd slutlig skada på 111 840 092 kr för målsägandena skall åtalet bifallas. Gärningarna skall redan till följd av att de avsett betydande värde bedömas som grovt bedrägeri. Härtill kommer att några målsäganden har drabbats av mycket kännbar skada, som i ett fall lett till personlig konkurs. Vidare har Torgny Jönssons handlande varit utomordentligt förslaget och präglad av en total avsaknad av empati.

Åtalspunkt 2 (Jesper Lindell)

Jesper Lindell har bestritt ansvar för brott. Han har medgett att han under den av åklagaren angivna tiden har upplåtit sina bankkonton åt Torgny Jönsson. Jesper Lindell har vidare medgett att tagit emot och vidarebefordra det belopp som åklagaren har angett. Jesper Lindell har dock framhållit att han inte haft brottsligt uppsåt.

Vid förhör med Jesper Lindell har denne berättat i huvudsak följande. Hösten 2007 fick han kontakt med Torgny Jönsson via en kompis som satt på anstalten i Ystad. Kompisen hade telefontillstånd till Jesper Lindell. Vid ett tillfälle frågade kompisen om Jesper Lindell kunde prata med en annan intagen. Denne presenterade sig som Torgny Jönsson. Torgny Jönsson frågade om hans advokat kunde komma hem till Jesper Lindell så att advokaten och Torgny Jönsson kunde tala med varandra. Jesper Lindell kände inte till Torgny Jönsson. Han visste inte anledningen till att Torgny Jönsson avtjänade ett fängelsestraff. Han ansåg det hela lite underligt. När advokaten – Sture Lindqvist – kom hem till Jesper Lindell kändes det ändå tryggt. Jesper Lindell vet inte vad Sture Lindqvist och Torgny Jönsson pratade om. Torgny Jönsson och Sture Lindqvist talades sedan vid per telefon vid ytterligare ett par tillfällen. Vid fyra tillfällen besökte en engelsman, möjligen Hugh Rodley, Jesper Lindell och pratade med Torgny Jönsson. Jesper Lindell vet inte vad samtalen gällde. Ytterligare en person pratade med Torgny Jönsson på samma sätt. Vid ett tillfälle pratade Torgny Jönsson med en okänd person genom att Jesper Lindell i sin tur ringde upp personen ifråga och höll telefonlurarna mot varandra. Jesper Lindell tänkte inte på att han kringgick anstaltens regler.

Torgny Jönsson berättade att det hade kommit in pengar på Jesper Lindells konto. Torgny Jönsson gav instruktioner om vad Jesper Lindell skulle göra med pengarna. I början skedde det i mindre skala. Sedan flöt det bara på. Torgny Jönsson uppgav att han behövde hjälp till dess han ordnat ett eget bankkonto. Jesper Lindell kände förtroende för Torgny Jönsson. Han förstod inte att det var något konstigt. Först senare fick Jesper Lindell klart för sig vem Torgny Jönsson var. Han tror att det var i maj-juni 2008. Han läste på Internet om den förra rättegången och att Torgny

Jönsson var en bedragare. Det kändes inte bra. Han tyckte att det verkade skumt. Det hade dock gått så långt att han inte visste hur han skulle ta sig ur situationen. Han kände inte till att nästan 13 miljoner kr hade satts in på hans bankkonto. Ibland hjälpte han till med överföringar dagligen och ibland var det längre uppehåll. Han blev uppringd av Torgny Jönsson som berättade att pengar hade satts in på Jesper Lindells konto. Torgny Jönsson berättade inte vem som hade satt in pengarna. I vissa fall blev Jesper Lindell ombedd att föra över en viss summa pengar till ett visst kontonummer. I andra fall fick Torgny Jönsson koden till Jesper Lindells bankdosa och gjorde överföringarna på egen hand. Jesper Lindell lämnade aldrig ifrån sig bankdosan. I vissa fall nämnde Torgny Jönsson namnet på den person som pengarna skulle föras över till. Jesper Lindell kände inte vid något tillfälle igen namnen. Jesper Lindell skickade även pengar via Forex och MoneyGram till för honom okända personer. Beloppen varierade mellan 5 000-40 000 kr. Ibland betalade han med kort och ibland med kontanter. Kontanterna fick han från Torgny Jönsson. Jesper Lindell tog även själv ut kontanter för att sedan överlämna dem till olika personer från Sverige, Danmark och England. Han fick ingen förklaring till varför pengarna skulle plockas ut i kontanter. Han ställde inga frågor om det.

Jesper Lindell känner inte till Anders Wahl eller Milan Sevo. Jesper Lindell minns inte att han i telefonsamtal nämnt personen Thomas Möller. Han hörde talas om att det figurerade en del otrevliga personer kring Torgny Jönsson. Jesper Lindell förstod inte att dessa personer hade något med pengarna att göra. Jesper Lindell fick ingen förklaring till varför han skulle skicka pengar eller vart pengarna kom ifrån. Han ställde inga frågor om detta till Torgny Jönsson. Först nu i efterhand förstår han att han haft rollen som bulvan. Om han hade vetat att pengarna härrörde från bedrägerier hade han inte ställt upp.

Från början var tanken att Jesper Lindell skulle få ersättning. Vid några tillfällen fick han 5 000 kr. Han betalade även tillbaka till Torgny Jönsson samt lånade ut egna pengar till denne. Han lånade även av en kompis för att kunna låna ut till Torgny Jönsson. Sammantaget hamnade han på minus. Han tyckte att det var lite underligt att Torgny Jönsson bad honom kalla denne för Björn Jonsson i ett samtal med Per Thulin. Han gjorde bara vad han blev tillsagd att göra. Skälen till att Jesper Lindell från början ställde upp var att tjäna pengar och Torgny Jönssons goda övertalningsförmåga. Jesper Lindell blev av med sitt arbete som en konsekvens av detta.

Som skriftlig bevisning har åklagaren åberopat sammanställning avseende Jesper Lindells konton i Swedbank och Forex bank. Av sammanställningarna har framgått att insättningar på och uttagen från kontona har haft den omfattning som åklagaren har gjort gällande samt att det även förekommit kontanta uttag.

Genom Jesper Lindells erkännande, som stöds av övrig utredning, är utrett att han upplåtit sina konton åt Torgny Jönsson. Det är vidare utrett att Jesper Lindell på sina bankkonton för Torgny Jönssons räkning tagit emot knappt 13 miljoner kronor

samt att han i enlighet med Torgny Jönssons anvisningar har vidarebefordrat dessa pengar.

Jesper Lindell har hävdat att han saknat brottsligt uppsåt.

Utredningen har visat att Jesper Lindell kommit i kontakt med Torgny Jönsson genom en kamrat. Torgny Jönsson var då intagen på kriminalvårdsanstalt. Redan denna omständighet borde ha väckt Jesper Lindells misstänksamhet. De första insättningarna gjordes emellertid av Sture Lindqvist, som Jesper Lindell uppfattat som Torgny Jönssons advokat. Med hänsyn härtill kan Jesper Lindells invändning att han i vart fall inte från början haft brottsligt uppsåt inte lämnas utan avseende.

De belopp som har satts in på Jesper Lindells konto har varit så stora att de borde ha väckt Jesper Lindells misstänksamhet. Av Jesper Lindells egna uppgifter har framgått att han under våren 2008 gjorde egna efterforskningar angående de personer som han vidarebefordrade pengar till. Senast vid denna tidpunkt måste Jesper Lindell ha insett att de belopp som för Torgny Jönssons räkning sattes in på hans konton härrörde från brottsligt förvärv. Jesper Lindell har dock även efter det han fått vetskap om vilka personer som ingick bland mottagarna fortsatt att upplåta sina konton åt Torgny Jönsson och biträda denne med att ta emot och vidarebefordra stora summor, som han i allt fall då insett härrörde från brottsligt förvärv. Med en försiktig beräkning finner tingsrätten att Jesper Lindell på detta sätt hanterat i vart fall cirka 4 miljoner kronor.

Genom sitt handlande har Jesper Lindell otillbörligen främjat möjligheterna för Torgny Jönsson eller annan att tillgodogöra sig egendom som härrörde från brottsligt förvärv.

På grund av vad ovan sagts finner tingsrätten den åtalade gärningen styrkt såvitt den avser tiden från våren 2008 till och med oktober 2008 och vad avser ett belopp om cirka 4 miljoner kronor. Med hänsyn främst till beloppets storlek skall gärningen bedömas som grovt penninghäleri.

Åtalspunkt 3 (Sture Lindqvist)

Sture Lindqvist har bestritt ansvar för brott. Han har inledningsvis ifrågasatt om han över huvud taget har upprättat den ifrågavarande handlingen. Sture Lindqvist har vidare hävdat att handlingen inte är en sådan urkund som avses i 15 kap 11 § brottsbalken och att hans åtgärd i allt fall inte inneburit fara i bevishänseende. Under alla förhållanden har han saknat brottsligt uppsåt. Slutligen har Sture Lindqvist gjort gällande att gärningen skall bedömas som brott av normalgraden.

Sture Lindqvist har i händelse av frikännande dom yrkat ersättning för rättegångskostnader.

Förhör har hållits med Sture Lindqvist, Leif Andersson och Torgny Jönsson. De har berättat i huvudsak följande.

Sture Lindqvist: Han vet inte om han har skrivit brevet. Eftersom det har återfunnits ett dokument med den texten på hans kontor antar han att han skrivit brevet. Det får anses vara klarlagt att han har skrivit själva texten. Namnunderskriften är lik hans egen. Han vet inte någon annan person som skulle kunna ha skrivit brevet. Han tror inte att det fanns några andra personer på hans kontor vid den tidpunkten.

Han blev uppringd av Torgny Jönsson som bad honom att skriva handlingen. Sture Lindqvist var tveksam. Han tycker inte om att skriva handlingar utan att ha underliggande fakta klargjorda. Torgny Jönsson kan inte be honom göra vad som helst. Innehållet i texten är enligt Sture Lindqvists uppfattning i huvudsak korrekt. Han kan inte säga att Thomas Kostkiewics hade gett en uttrycklig bekräftelse på betalning men vid den aktuella tidpunkten fanns det skäl att tro att det skulle ske en utbetalning. Uppgiften om att betalning skulle ske fick han endast från Torgny Jönsson. Sture Lindqvist var inte i kontakt med Thomas Kostkiewics i anledning av upprättandet av brevet. Han vet inte varför. Han mådde dåligt under den aktuella perioden. Han var oerhört försvagad. Han var dock i kontakt med Thomas Kostkiewics i anledning av en tidigare bekräftelse. Thomas Kostkiewics skrev en bekräftelse i november 2007 om att han – för Equity Securities räkning – hade värdepapper i depå till ett värde av 197 miljoner USD. Sture Lindqvist kontaktade Thomas Kostkiewics och fick det bekräftat. Sture Lindqvist kan inte erinra sig samtalet med Torgny Jönsson. Sture Lindqvist fick inte betalt för att skriva brevet.

Leif Andersson: Han har sett bekräftelsen från Sture Lindqvist daterad den 1 september 2008 (fup 11 s. 122). Han vet inte om han fick den hemskickad till sig. När han läser handlingen ser det ut som att det ska sättas in pengar på hans konto. Han tror inte att handlingen påverkade hans vilja att satsa pengar i affären. Han tror inte heller att den insättning om 265 000 kr som han gjorde till Jesper Lindell den 1 september 2008 hade något samband med bekräftelsen. Han tror att han gjorde betalningen på dagen. Han brukar inte göra betalningar efter kl. 19.00. Han minns inte att han i polisförhör uppgett att handlingen skulle ha gjort att han trodde lite mer på att det skulle komma pengar. Det är möjligt att han mindes att det förhöll sig på det sättet vid förhöret men att han nu har förträngt det. Han tror inte att han visade bekräftelsen för att lugna ner sina fordringsägare. Vad han kan minnas använde han inte dokumentet. Han minns inte om han pratade med någon om att bekräftelsen skulle kunna användas för det ändamålet eller om han beställde handlingen. Han minns inte att han ringde till Sture Lindqvist. Han reflekterade inte över att handlingen kom från Torgny Jönsson och inte Sture Lindqvist. Han fick aldrig den summa pengar som anges i bekräftelsen. Vid den aktuella tidpunkten hade hans bolag vissa ekonomiska problem. Han investerade pengar i affären som egentligen skulle gå till byggnation. Han pantförskrev sin bil.

Torgny Jönsson: Handlingen upprättades på förfrågan från Leif Andersson. Leif Andersson påstod att han hade fordringsägare efter sig. Torgny Jönsson trodde att det skulle ta ytterligare en viss tid innan pengarna skulle komma. Leif Anderssons betalning om 265 000 kr gjordes mitt på dagen. Betalningen hade inget med handlingen att göra. Han tror att Leif Andersson lånade pengar. Leif Andersson efterfrågade en handling från någon annan än Torgny Jönsson. Leif Andersson visste att Torgny Jönssons namn inte var värt fem miljoner kr. Att handlingen kom från en juridisk byrå gav intryck att pengarna skulle komma. Torgny Jönsson trodde inte att Leif Andersson egentligen behövde handlingen.

Det intyg som avses med åtalet och som har överskriften "BEKRÄFTELSE" har följande innehåll; se bilaga.

I denna del av målet har ett inspelat telefonsamtal mellan Sture Lindqvist och Torgny Jönsson spelats upp. Av samtalet framgår att Torgny Jönsson dikterar vad Sture Lindqvist skall skriva. Innehållet i Torgny Jönssons diktamen stämmer helt överens med innehållet i det med åtalet avsedda intyget. Med hänsyn härtill och vad utredningen i övrigt har visat finner tingsrätten styrkt att intyget har upprättats av Sture Lindqvist.

Av utredningen måste anses ha framgått att intyget rent faktiskt innehåller osanna uppgifter om vem som lämnat uppgiften om att ett visst belopp skall betalas ut. Den uppgiften har Sture Lindqvist inte erhållit från den uppgivna advokatbyrån utan från Torgny Jönsson.

Utmärkande för hela målet är att det förekommit en uppsjö av handlingar med uppgifter vars sanningshalt starkt kan sättas ifråga. Ett annat utmärkande drag är att Torgny Jönsson haft stor förmåga att övertyga personer i sin omgivning om sin trovärdighet. Med hänsyn till vad den samlade utredningen i målet har gett vid handen kan det inte uteslutas att Sture Lindqvist satt tilltro till Torgny Jönssons uppgifter och att han således vid upprättandet av den aktuella handlingen saknat brottsligt uppsåt. Det kan vidare med tanke på den mängd handlingar och uppgifter som figurerat i målet och som gällt nära förestående utbetalningar till de olika målsägandena på goda grunder sättas i fråga om åtgärden faktiskt inneburit fara i bevishänseende.

Vid en samlad bedömning finner tingsrätten inte att det kan anses ställt utom rimligt tvivel att uppsåtligen har begått den åtalade gärningen. Åtalet mot Sture Lindqvist skall därför lämnas utan bifall.

PÅFÖLJDSFRÅGAN

Torgny Jönsson dömdes 1994 för grovt bedrägeri till fängelse 3 år 6 månader. Den påföljden har till fullo verkställts. Senast dömdes han den 23 april 2003 för bland

annat grovt bedrägeri till fängelse 1 år 6 månader. Han blev villkorligt frigiven i december 2007 med en återstående strafftid av 6 månader och en prøvotid om 1 år.

Den brottslighet som Torgny Jönsson har gjort sig skyldig till är så allvarlig och har ett så högt straffvärde att annan påföljd än fängelse är utesluten. Vid straffbestämningen skall vidare beaktas att Torgny Jönsson på nytt återfallit i bedrägeribrottslighet av mycket allvarligt slag, som tagit sin början i direkt anslutning till den senast domen. Torgny Jönssons brottslighet har för vissa av målsägandena fått stora konsekvenser. De har inte bara drabbats ekonomiskt utan även personligt. För Stig Berglöfs del har Torgny Jönssons brottslighet lett till personlig konkurs.

Tingsrätten finner att påföljden för Torgny Jönsson skall bestämmas till fängelse 6 år. Den Torgny Jönsson villkorligt medgivna friheten skall förklaras helt förverkad.

Jesper Lindell har såvitt känt inte tidigare gjort sig skyldig till brott. Han synes leva under ordnade förhållanden och det finns inte något som visar att det föreligger ett behov av övervakning. Från dessa synpunkter finns det inte hinder mot en villkorlig dom. Den nu aktuella brottsligheten är emellertid av sådan art att det torde föreligga en presumtion för fängelse.

Jesper Lindell har drabbats rent personligt av den brottslighet som han har gjort sig skyldig till. Han har således fått sluta sitt arbete som grafiker som han haft i 8 år. Han har också under en tid varit intagen på psykiatrisk klinik.

Vid en samlad bedömning anser tingsrätten att påföljden trots allt kan stanna vid villkorlig dom, som skall förenas med en föreskrift om samhällstjänst, vilket Jesper Lindell samtyckt till. Antalet timmar samhällstjänst skall bestämmas till 160 timmar. Om fängelse valts som påföljd skulle fängelse i 6 månader ha dömts ut.

SKADESTÅNDSFRÅGAN

Torgny Jönsson har på civilrättslig grund medgett att betala ersättning till målsägandena.

Torgny Jönsson har medgett att utge till Thulins med bolag 4 340 000 kr, till Berndt Andersson med bolag 48 471 580 kr, till Runo Gillholm med bolag 11 677 000 kr och till Anders Bühlund 1 074 314 kr. De övriga målsägandenas yrkanden har han medgett utan inskränkning. Räntheyrkandena har Torgny Jönsson medgett.

De framställda ersättningsyrkandena skall, då invändning inte gjorts mot Torgny Jönssons sätt att beräkna ersättningarna, bifallas i enlighet med vad Torgny Jönsson har medgett.

ÖVRIGA FRÅGOR

MALMÖ TINGSRÄTT
Avdelning 4
Enhet 47

DOM
2009-07-17

B 8571-08

Torgny Jönsson har bestritt yrkandet om kvarstad.

Det kan befaras att Torgny Jönsson genom att avvika, undanskaffa egendom eller på annat sätt undandrar sig att betala de ersättningar som han i detta mål har dömts att betala. Det särskilda yrkandet om kvarstad skall därför bifallas.

Det finns risk att Torgny Jönsson om han försätts på fri fot fortsätter brottslig verksamhet och att han genom att avvika undandrar sig lagföring och straff. Torgny Jönsson skall därför vara kvar i häkte tills domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom. Det finns dock inte tillräckliga skäl att åklagarens tillstånd att meddela restriktioner alltjämt skall bestå.

HUR MAN ÖVERKLAGAR bilaga (DV 400)

Överklagandet skall vara ställt till Hovrätten över Skåne och Blekinge och ges in till tingsrätten senast den 7 augusti 2009.

På rättens vägnar

Göran Staafgård